

ПОЛИТИКИН

ЗАБАВНИК

БРОЈ
1145

7. XII 1973. • ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ • ГОДИНА XXXIV

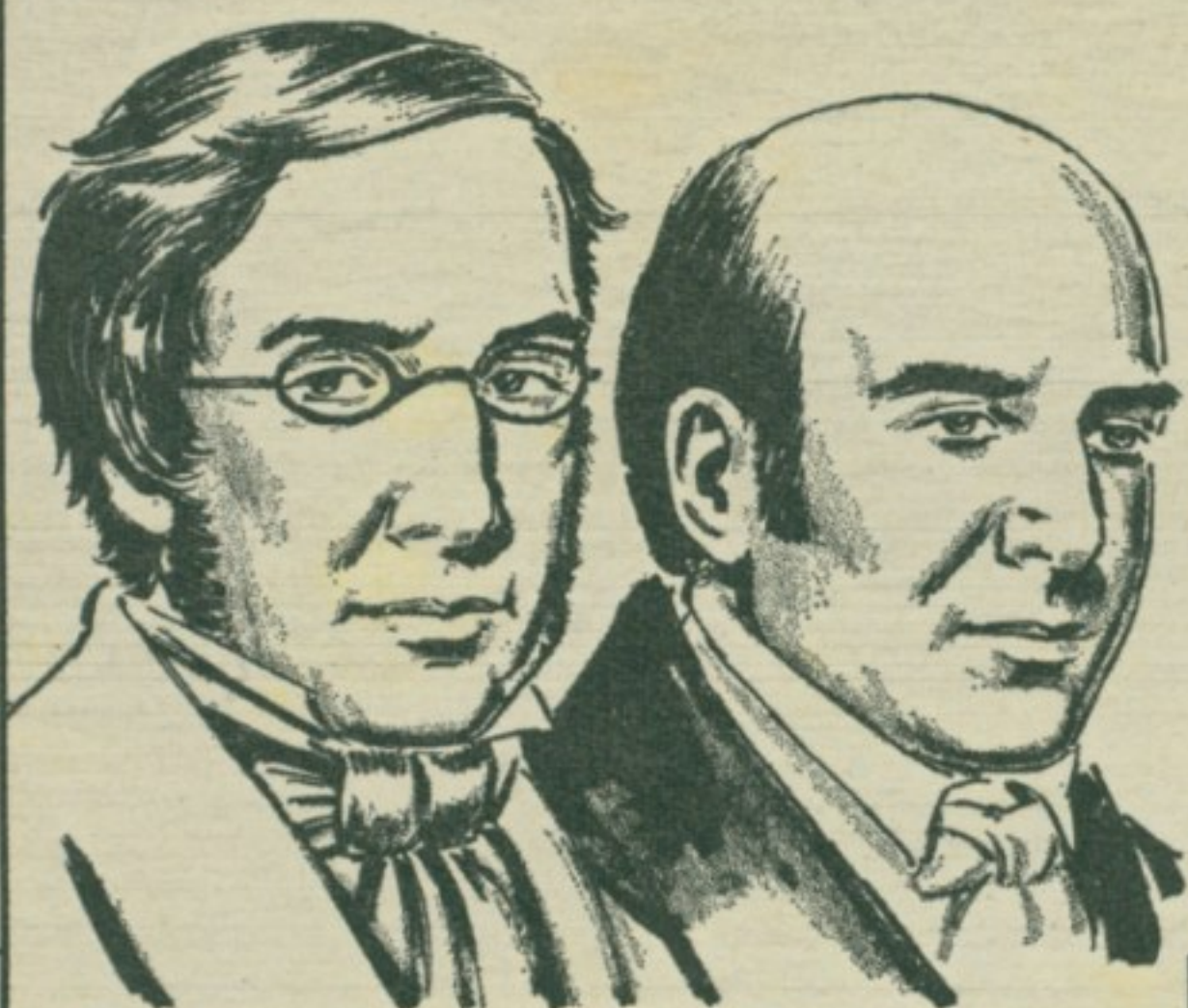
3
динара

КОМПЛЕТАН
СТРИП
АКЦИЈА

Ripley

Веровати или не!

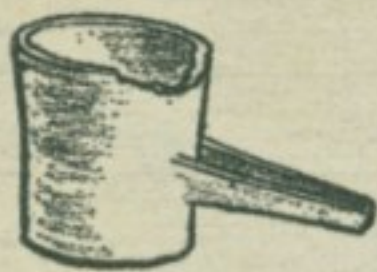
БЛИЗНАЦИ РОЂЕНИ У РАЗЛИЧИТИМ ВЕКОВИМА

ФРАНСОА И ЕТИЈЕН ЖИРАР ИЗ ЛИОНА БИЛИ СУ БРАЋА БЛИЗНАЦИ ДА ЛИ ЈЕ ФРАНСОА РОЂЕН 31. ДЕЦЕМБРА 1800. А ЕТИЈЕН 1. ЈАНУАРА 1801. ГОДИНЕ. БРАЋА СУ И УМРЛИ У РАЗЛИЧИТИМ ВЕКОВИМА, ОБОЈИЦА КАО СТОГОДИШЊАЦИ.

МАЧКА

ЧАРЛСА РОЛФА ИЗ СИФОРДА (САД) СПАВА У АКВАРИЈУМУ ЗА ЗЛАТНЕ РИБИЦЕ.

ВИКИНШКИ ПЕХАР ЗА ВИНО

СТАР 1100 ГОДИНА И НАЧИЊЕН ОД ПРШЉЕНА КИТА НАЂЕН ЈЕ НА ШЕТЛАНДСКИМ ОСТРВИМА.

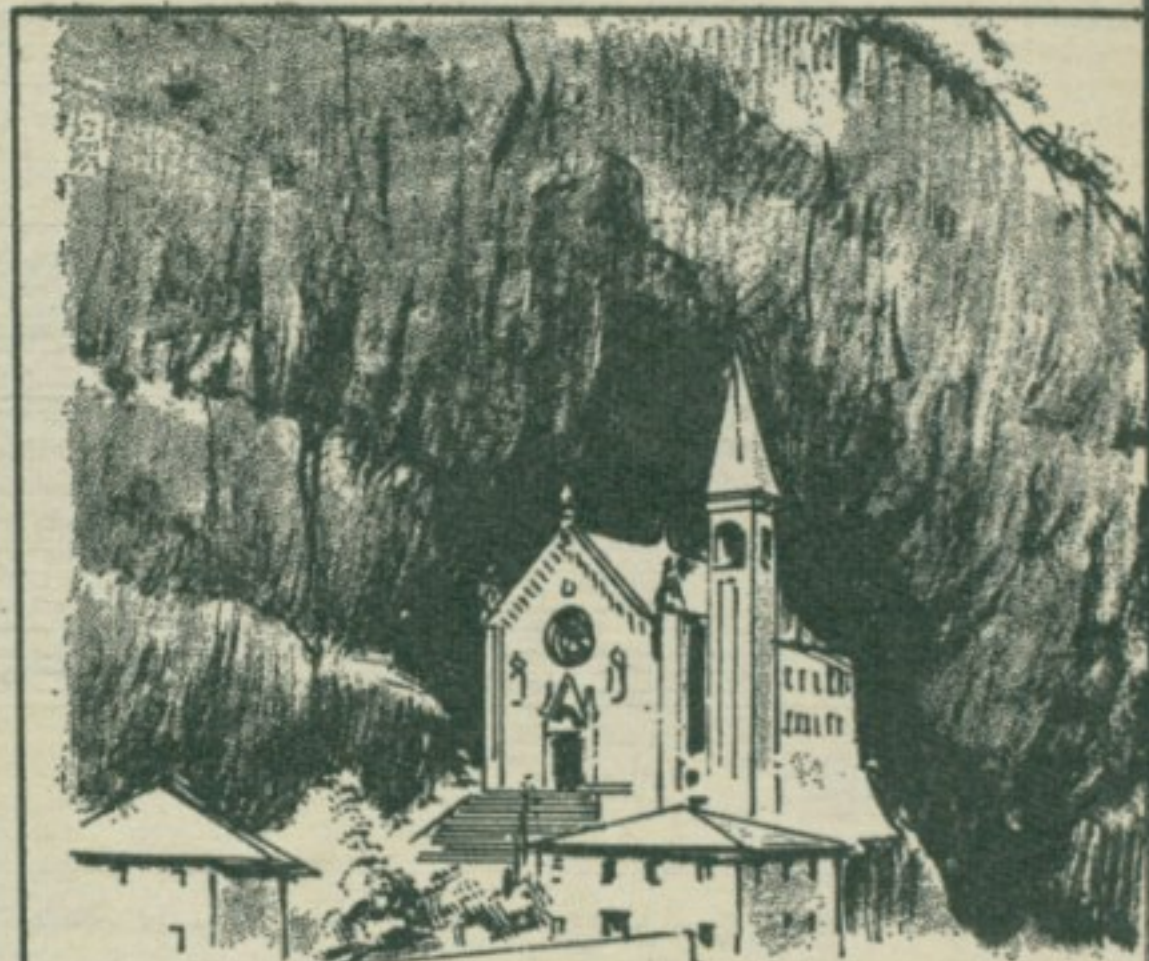
ТАЈЛАНДСКЕ ИГРАЧИЦЕ

ЧЕСТО НОСЕ КАО УКРАС НА ГЛАВИ КОТАРИЦЕ И ЦВЕКЕ.

КУЛА

ХРАМА ЛИНГАРАЦА У БУБАНЕСВАРУ (ИНДИЈА) ВИСОКА 55 МЕТАРА САГРАЂЕНА ЈЕ БЕЗ МАЛТЕРА А ИПАК ОДОЛЕВА ЗУБУ ВРЕМЕНА ПРЕКО 900 ГОДИНА.

ЦРКВА У КАПРИНО ВЕРОНЕЗЕ

ИМА ЛЕПО УРАЂЕНУ И УКРАШЕНУ ФАСАДУ ДОК ЈЕ ЊЕНА УНУТРАШЊОСТ - ВЕЛИКА ПЕКИНА. (ИТАЛИЈА)

ЗАХТЕВ ЗА МИРАЗ

КОЈИ БУДУЋЕ МЛАДОЖЕЊЕ ИЗ ДОРИЧКОГ ПЛЕМЕНА ГЕБАЗА ТРАЖЕ КАД ПРОСЕ ДЕВОЈКУ ПОДНОСИ СЕ У ОБЛИКУ НАРУКВИЦЕ НАЧИЊЕНЕ ОД ШТАПИКА И КОМАДИКА ДРВЕТА РАЗНИХ ОБЛИКА. СВАКИ ШТАПИК И КОМДА ДРВЕТА ПРЕДСТАВЉАЈУ НЕКУ ДОМАЋУ ЖИВОТИЊУ.

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЧ ЧУЛИ ДА...

● Холандија ће у току следећих година поставити дуж ауто-страда и путева, и то на сваких 1500 метара, око шест хиљада говорница. Говорнице, полуотворене кабине, имаће телефонске апарате који ће уместо бројчаника имати дугме. Једноставним притиском на ово дугме говорник ће бити повезан са Холандским аутомобилским друштвом а преко њега с најближом полицијском станицом и болницом. Сматра се да ће на овај начин брже стићи потребна помоћ.

● стари Етрурци били су веома вешти зубни техничари. Они су знали за вештачке зубе, па чак

и за мостове, то јест умели су да вештачке зубе учврсте везујући их за суседне, здраве.

● лава, назив за течне продукте вулканске активности, постао је од латинског глагола „лаваре“, што значи прати, највероватније због тога што потоци лаве спирају, заправо уништавају, све на шта на свом путу наиђу.

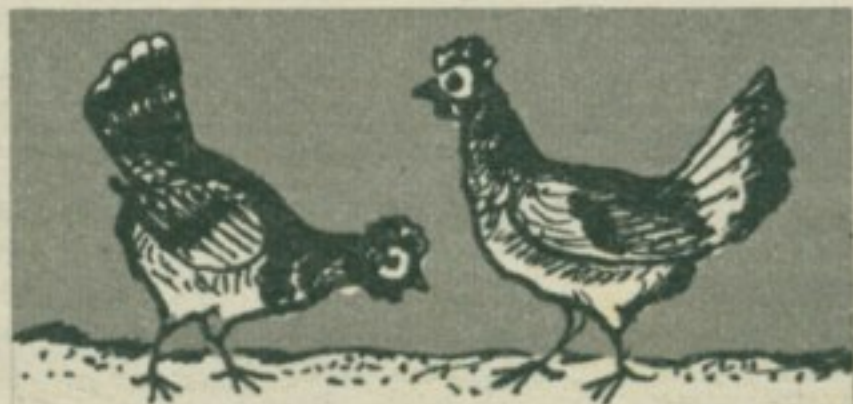

● у центру Њу Орлеанса ускоро ће почети изградња необичног „терена“ за камповање од 19 спратова. Према изјави пројек-

танта „терен“ би имао седам подzemних спратова намењених паркирању возила и дванаест надземљом у којима би се налазило 240 сала са вештачком травом за разне спортове и базенима за купање са стакленим, покретним крововима. Овај „терен“ намењен је запосленим грађанима Њу Орлеанса који немају времена да одлазе ван града на викенде.

● сматра се да су Индуси први припитомили кокошке.

● прва кола за спавање начинио је један италијански племић који је октобра 1629. године путовао из Милана у Верону. У обичним колима која су вукли коњи он је наместио једну постељу тако да је могао да спава и за време вожње.

● чувени Вандомски стуб у Паризу, који је висок 44 метра, изливен је од 1200 топова које је Наполеонова војска запленила од непријатеља 1805. године.

● у кинеском сликовном писму употребљава се један исти знак за појмове „рат“ и „две жене у једној кући“.

WALT
DISNEY

ПАЈА ПАТАК

ЗАДАТАК ЗА ХЛАД

Било је хладно јануарско поподне 1942. године. Тачно у 17 часова деветнаестогодишњи нишки скојевац Душан Димитријевић — Чворуга кренуо је на задатак који је гласио:

„На кеју поред Нишаве, тачно прекопута Тврђаве, треба да успоставиш везу са средовечним сувоњавим човеком. Препознаћеш га по беретки и великом младежу на левом образу. Друг је комуниста, бивши радник фабрике штофова у Параћину. Донео је неки план. Договори се са њим и организуј акцију.“

Испред Тврђаве није било никога. Чворуга је застao тренутак и бацио поглед унаоколо. Кеј поред Нишаве био је готово пуст и он је ускоро међу малобројним пролазницима угледао оног човека. Још није био сигуран да је то он па је прешао на другу страну и приближио му се. Прво је застao, а онда кренуо, као да ће проћи. Сувоњави човек га је погледао.

— Чворуга? — упитао је верујући да је то веза коју чека.

— Да! — одговорио је младић. — Пођите неколико корака иза мене.

Нашиматреба муниције!

Кад су се неколико минута касније нашли на сигурном, у малој полумрачној со

би једне куће на периферији Ниша, друг из Параћина је почео да излаже младићу свој план:

— У ниској дугачкој кући, стотинак метара од фабрике дувана, Немци држе муницију и барут. Треба да је нападнемо и да извучемо неколико сандука муниције. Акција је веома хитна и важна, нажима је потребна муниција. Прво ћемо ућуткати стражаре а онда, кад проваљимо унутра, покупити сандука колико будемо могли и натоварити их на коњска кола. Твоје је да пронађеш двојицу поверљивих другова, а ја ћу се побринути за кола...

Пуцајте први

Било се већ увелико смрачило кад је Чворуга напустио малу полумрачну собу и пожурио да се врати кући пре полицијског часа. Уз пут је размишљао о другу из Параћина. Због предострожности он је за њега остао безимен, само друг из Параћина. Размишљао је и о својим школским друговима, Драгану и Милету. Предложио је другу из Параћина да у акцију пођу њих двојица: Драган Десотовић, звани Замора, фотографски помоћник из Ниша, и Милан Станић, студент права из Нишке Бање.

Следећег дана предвече у оној малој полумрачној соби сви су били на окупу.

— Да ли се бојите? — упитао је друг из Параћина. — Поћи ћете у акцију,

али нико не гарантује да ћете се вратити.

— Будите сигурни у нас — ускочио је Чворуга енергично. — Није нам ово први пут. Растурали смо ми летке и лепили плакате по Нишу...

Друг из Параћина је тада почео детаљно да излаже план:

— Магацин с муницијом, барутана, само је стотинак метара удаљен од фабрике дувана. Прићи ћемо с те стране. Наш план ће бити добар ако предвиди све што се може догодити. Најважније је да знате ово: ако нешто искрсне непредвиђено, реагујте хладнокрвно, као да је и то део нашег плана! Кренућемо сутра зором. Вас тројица ћете у магацин, а ја ћу у близини чекати са колима. Вечерас ћемо сви остати овде. Можда неког од нас прате. Морамо бити опрезни...

До касно у ноћ младићи су проучавали сваки детаљ. Кад су цео план научили на памет, друг из Параћина је извадио из џепа пиштољ, најпре један, па још три.

— Први пут идете у акцију с оружјем — рекао је. — Ако дође до пуцњаве, повуците ороз пре него што то Немци учине.

Затим је извадио метке из једног од пиштоља и показао младићима како се рукује оружјем. Кад су на празном пиштољу испробали неколико важнијих покрета, сва тројица младића су добила по један пиштољ. Била је прошла поноћ кад су се спустили на под да мало одспавају.

Забрањена зона

Било је још мрачно кад су кренули. Из куће су изашли један по један да би се тек близу Барутане поново састали. Друг из Параћина кренуо је у супротном правцу.

У хладно магловито јутро промицале су сенке људи завијених у шалове. Кад су стигли до фабрике дувана, младићи су опрезно раз

гледали околину. Видели су како испред Барутане немачка патрола претреса човека који, збуњен и уплашен, објашњава да је кренуо у село Дражевац по децу, тамо су код женине мајке. Један из немачке патроле уперео је оружје и наредио му да с њима крене напред.

Сад пред Барутаном није било никога. У измаглици се назирала табла с мртвачком главом и упозорењем: **ЗАБРАЊЕНА ЗОНА, ПУЦАЊЕ БЕЗ УПОЗОРЕЊА.** Иза табле се налазила стражарска кућица из које је извиривао стражар с пушком окаченом о рамену. Младићи су знали да се ту налази још један стражар, стално је у покрету. Шета око зграде не застајући ни на трену так.

Проклети телефон

Замора као да не примећује таблу. Прилази све ближе, уз бодљикаву жицу која га окружује Барутану. Стражар је већ опазио његову силуету и као опарен излетео из кућице.

— Халт! — викнуо је хватајући пушку.

Замора је застao, као да се нећка. А онда је брзо раширио зимски капут испод кога се појавила револверска цев. Немац је стајао у недоумици. Док он подигне пушку, револвер ће већ опалити. Померио је главу мало удесно надајући се да ће угледати другог стражара. Уместо њега угледао је још једног младића и још једну револверску цев — иза стражарске кућице стајао је Чворуга! Кад је Замора привукао пажњу стражара на капљи, он се са Милетом Станићем провукао испод жичане оgrade с горње стране зграде. Миле је другог стражара изненадио и пиштољем га притерао уза зид, а он је ту, да помогне Замори.

Неколико корака и Замора је већ унутра, код магацинских прозора затарабљених дрвеним капцима и гвозденим шипкама. Миле Станић разоружаним стра

жарима набија кучину у уста и везује их јаким дугачким конопцем. Све се одвија брзо и по плану. Чворуга је већ испод капута извукао танку челичну шипку и дао се на посао. Под његовим жустрим рукама крцкају даске на прозорским капцима.

Тада се изненада у стражарској кућици огласи телефон. Звони као луд! Чворуга претрну. Проклети телефон, помисли. Увек може да се догоди нешто непред

**У саму зору Драган Деспојовић
је кренуо према немачком сарају
на главном улазу Барутане а Чворуга и Миле иза бодљикаве жице**

НОКРВНЕ

виђено, говорио је друг из Параћина, али се треба понашати хладнокрвно, као да је и то део плана. Охрабрен, наставио је да ломи даске и одваја их од прозора.

Узимај пушку!

Миле и Замора су се само погледали. И они су помис

лили на исто: треба сачувати хладнокрвност!

Телефон је и даље звонио и стражари почеше да се вртоље: осетили су да се сада ситуација мења. Али, улаз у Барутану је већ био слободан. Миле је ускочио унутра и ускоро с напором кроз прозор протурио први сандук. За првим углом, у споредној улици крај Барутане, налазио се друг из Параћина с коњских колима. Чворуга је дохватио сандук и, заносећи се под

тежином, пожурио према њему. Телефон је и даље звонио. Замора је прихватио други сандук, затим Чворуга трећи.

— Наређење да бежимо! — промуцао је сав задихан и потрчао са сандуком према колима.

Замора је помогао Миле-ту да се извуче.

— Узимај пушку! — довикнуо му је. — Чим окрене мо леђа, стражар ће за нама. Пуцаће!

У трку су дохватили пушке немачких стражара, али су се брзо предомислили. С пушкама не смеју кроз град. Бацили су их далеко од стражара и пожурили. Пред њима је трчао Чворуга. Кола са закамуфлираним сандуцима муниције већ су ју била ка периферији Ниша.

Стрељали су Замору

У близини се чује звук мотора и постаје све гласнији. Пристиже прва помоћ, три Немца на мотоциклу. Само да не ударе право на њих.

— Растурајмо се! — викнуо је Замора. — Свако на своју страну.

Чворуга је кренуо на десну страну, Миле на леву а Замора право. Угледао је неку капију и улетео у њу да мало предахне. Али, налетео је право на групу бугарских војника. Кад их је угледао, било је већ касно да се окрене и настави бежање.

Неколико дана касније Драган Деспотовић, звани Замора, стрељан је у логору на Црвеном крсту у Нишу.

Душан Димитријевић — Чворуга и Миле Станић успели су да побегну. Скривали су се неколико дана у Нишу а онда, кад им се укачала прилика, отишли у село Блаце одакле су успоставили везу с партизанима.

Друг из Параћина успео је оног дана да стигне до Алексинца где је припадницима народноослободилачког покрета предао три сандука са муницијом.

Б. Протић

Док су двојица храбрих младића из нишке Барутане извлачили сандуке с муницијом, трећи је пазио на заробљене немачке стражаре.

ДИКАНТРОП И ВЕСНАСАТИМЕНС

Н.ЛЕКИЋ

НЕОБЈАВЉЕНИ ДОГАЂАЈ КОЈИ ЈЕ ДОБРО ПРОДРМАО СВЕТ

А.СРЕДАНОВИЋ

ЕВО НАЈЗАД,
ЈЕДНЕ ПРАЗНЕ
ПЕКИНЕ!

ДВА УЛАЗА! ШЕСТ
СОБА! ПРОСТОРИЈА
ЗА ЖУРЕВЕ! ПА ОВО
ЈЕ ВРЛО ЛУКСУЗ-
НО!

ЗА КОЈУ ЛИ ЈЕ ЖИВОТИЊУ
ПРИПРЕМЉЕН ОВАЈ КОМФОР?
МОЖДА СУ НАС НЕКИ МАЈ-
МУНИ ПРЕСТИГЛИ У РАЗВИТ-
КУ И ПОСТАЛИ ЉУДИ
ПРЕ НАС?

ШТА ЈЕ
ОВО? НА
УЛАЗУ СУ
НАЦРТАНЕ
ДВЕ РУ-
ПИЦЕ!

ТО ЈЕ ЧУЧАВАЦ*! МОРАЋЕШ
СЕ, КЛИПАНТРОПЕ, НАВИКА-
ВАТИ ДА НЕ ЗАГАБУЈЕШ
ПРИРОДУ!

А ЗАШТО СУ
НАЦРТАНЕ
ДВЕ РУПИЦЕ
А НЕ ЈЕДНА?

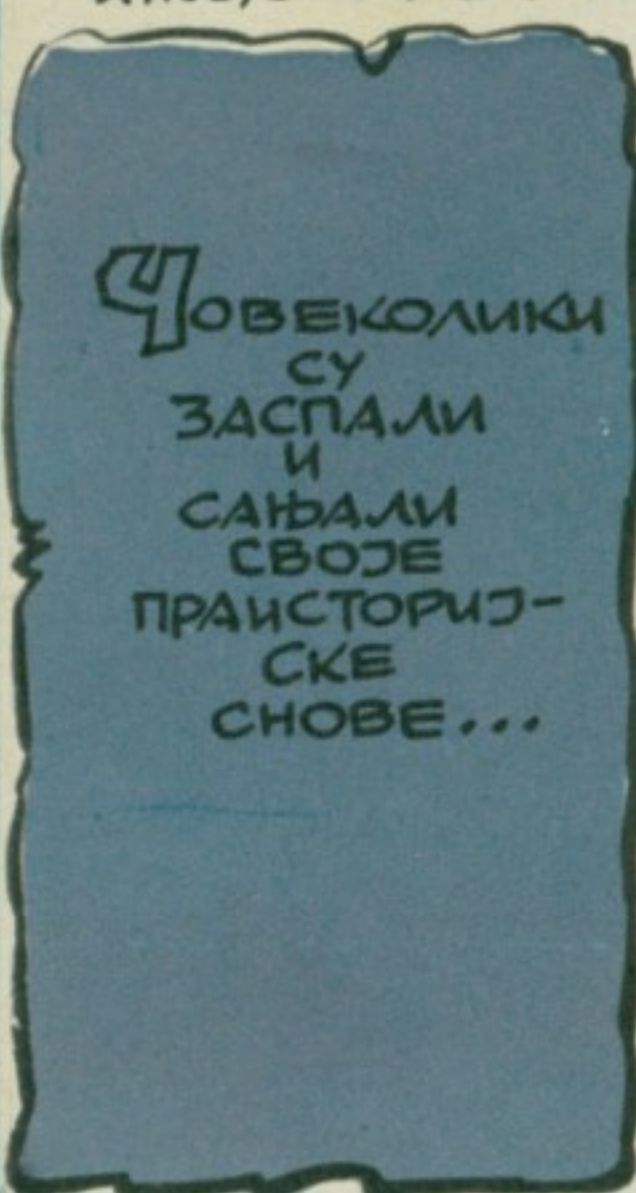
НИСУ ТО РУПИ-
ЦЕ ВЕК НИШТИ-
ЦЕ. А ЗНАЧЕ
ДА ЈЕ ВЕЛИКА
НИШТАРИЈА
КО ДУГО УНУТРА
ОСТАЈЕ И НЕ ДА
ДРУГИМА ДА
ДОБУ НА
РЕД!

СВОЈА ПЕКИНИЦА
СВОЈА СЛОБОДИЦА!
УВЕК САМ ЖЕЛЕЛА
ДА ПОСТАНЕМО
ПЕКИНСКИ ЉУДИ!

МЕНИ СМЕТАЈУ
ТОЛИКИ СУСТА-
НАРИ!

* ЛУКСУЗНИ УС У ЛЕДЕНОМ ДОБУ

ЧОВЕКОЛИКИ
СУ
ЗАСПАЛИ
И
САЊАЛИ
СВОЈЕ
ПРАИСТОРИЈ-
СКЕ
СНОВЕ...

...АЛИ У ЗОРУ, ТАЧНИЈЕ У 4,45.!

БЕЖИМО! ПЕКИНА
СЕ РУШИ! ВУЛ-
КАН...

ЗАТО ЈЕ БИЛА
НЕНАСТАЊЕНА
И ТОПЛА!

ЗАР НИКО
НИЈЕ БИО
НАДЛЕЖАН
ДА НАС УПО-
ЗОРИ НА
ОПАСНОСТ*
?!

МЕНИ ДОБЕ ДА
ОДЕМ ИЗ ОВОГ
СТРИПА У НЕКИ
ДРУГИ У КОМЕ
СЕ ЛАКШЕ
ЖИВИ!

БАР
БЕ ОВАЈ
ВУЛКАН
ОТОПИТИ
СНЕГ!

* ПРИМЕДА РЕДАКЦИЈЕ: НЕ СНОСИМО ОДГОВОРНОСТ ЗА НЕЗГОДЕ КОЈЕ СЕ МОГУ ДОГОДИТИ ПОЈЕДИНЦИМА ИЛИ ГРУПАМА У ОВОМЕ СТРИПУ. СВИ ЉУДИ ОВОГА СТРИПА ОСИГУРАНИ СУ КОД ДОЗ-А!

ВЕЛИКЕ МАЗЕ

Бар у свакој трећој фантастичној причи појави се времеплов. Једни путују у дубоку прошлост, просто из радозналости, други желе да заједно с Колумбом стигну у Америку, а трећима је по сваку цену стало да машући пушком појуре какво праисторијско чудовиште. Али, никада, ниједном путнику до данас није пало на памет да се позабави обичним стајдима дивљих животиња које су давно насељавале нашу планету. А управо ти далеки преци наших прасића и жребаци много интересују модерне сточаре.

Кад би у наше време могли да се допреме примерци таквих животињи вредели би сувог злата. Издржљиве, снажне, непробирљиве, помогле би да се добију нове врсте, отпорније и издржљивије.

Јер, данашње животиње постале су претерано фине.

ЈАКИ ЈАК

Човек се током многих векова бринуо о својим домаћим животињама. Прона-

лазио им је боље ливаде и пашњаке са сочнијом травом, спремао им за зиму мисно сено, а последњих година подигао им високе куле, силосе, и праве фабрике

Модерне, краве свиње и кокошке дају огромну количину млека, јаја и меса, али зашто њихови власници немају мира ни дању ни ноћу!

хране. Штитио је своје четворonoге питомце од врућине и мраза, умиљатој телади уступао своју колибу да се зими угреју и мало помало дошло се до тога да су данашње домаће животиње заиста издашне у давању огромних количина млека, ја

Постоји најмање двадесет теорија о томе коју је животињу човек прво припитомио! Ипак, у последње време сви се научници слажу да су то биле овце. Јер, овца је кратковида! Готово свака одрасла животиња, утврђено је, па ти од кратковидости и то — велике. Поред тога овце лоше чују, па је сасвим разумљиво што су једва дочекале да нађу покровитеља и заштитника — човека!

ја и меса, али су у исто време велике мазе!

За то је, наравно, крив човек. Телади, прасићи, па чак и бикови махнути од снаге, изгубили су поред њега драгоцене особине својих дивљих предака: издржљивост, непробирљивост у храни, природну моћ да се одбране од многих болести...

Један једини частан изузетак представља чупаво говече, јак. Његово срце је тако снажно да може као одшале да издржи праве алпинистичке акробације, па пци су му тако јаки и са на

рочитом рожнатом израслином да се никад не оклизне ни по најстријим стенама Тибета. Мали јакони рађају се под ведрим небом и већ после неколико часова трчкају поред чупаве маме. Млеко јака је два до три пута масније од крављег, ме со одлично а користи се и за превоз терета и јахање. Мане? Разуме се, и јакови их имају. Дају мало млека. Ех, кад би нешто овце хтеле да се попну горе где има у изобиљу бесплатне хране одличног квалитета, уздишу одгајивачи. Али, овце одбијају и да чују да живе на спрату високом две-три хиљаде метара.

Такве су и друге домаће животиње, траже да се о њима неко брине и дан и ноћ. А има их много, на милионе, милијарде, на великим пољопривредним добрима, фармама. Како што боље држати, хранити и појити сву ту телади, прасиће, пилиће, краве и бикове. То заиста није нимало лако. Једна једина кока у стању је да нам постави десет загонетака. Погледајте сами!

НЕВОЉЕ СА СИТНИЦАМА

У великом модерном живинарнику са десетак хиљада пернатих становника мирно је једино кад сви спавају. У остало време ђубасто друштво диже ли диже прашину. Избацује је из сламе, из свог перја... А прашина уопште није безопасна. У њој се одлично размножавају разни микроби увлаче се у органе за дисање живине и кокошке, а нарочито пилићи, побољевају. Како се борити против прашине?

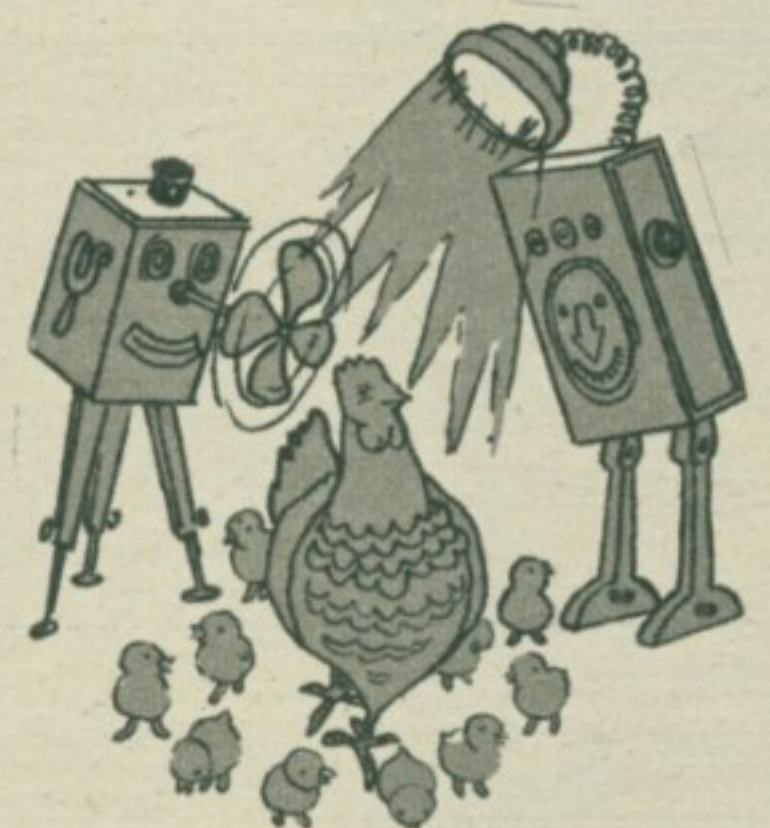
Природно, вентилатором. Укључили су га и резултат је био — ужасан. Ко-

кице су се сумњиво умирале, безвољно кљуцале храну а капци на очима тромо су им се спустили. Разлог: нико се није сетио да је на пољу јул и да је вентилатор убацивао прегрејан ваздух! Тако се десило да је температура у унутрашњости кокошњица била за 10 до 15 степени више него што треба. Уз то зидови и кров били су прегрејани и носиле, које и саме зраче топлоту, нису издржале — срце им је престало да куца.

Ако се овај исти вентилатор укључи зими, опет настају невоље. На хладној

промаји кокошке ће се брзо посмрзавати.

Ето, и са обичном прашином има проблема! Зашто су стручњаци свуда у свету па и у нашој земљи закључили да

на великим фармама мора да се створи вештачка клима. Ту су грајалице, електрични термометри, апарати за мерење влажности ваздуха и количине кисеоника и сви ти механизми морају се искључивати и укључивати аутоматски и радити беспрекорно. Иначе — зло! Једном се у трафо-станицу фарме увукла веверица и направила кратак спој. За два сата, колико није било струје, угинуло је преко три хиљаде пилића!

И сад, кад је кокошкама осигуран ваздух по наруџбини неко може помислити да је све учињено. Ни случајно! Проблеми тек почињу. Знате ли, на пример, шта пилићи више воле: лето или пролеће. А кокошке носиле? Одговор зна свако дете које у дворишту има живину. Највише јаја кокошке носе у пролеће, а жуто пиленце с механичким паперјем зачас се преко лета преобрати у кочоперног певчића. Значи, за носиле — пролеће током целе године, за пилиће — дуго лето. На први по-

глед то је неизводљиво. Али, сетимо се да се данас живина држи стално затворена, а тамо није тешко створити вештачку климу.

За младе кокице уређени су специјални кокошарници са затамњеним прозорима. Уместо дневног светла постављене су лампе. У почетку давана им је пуна светлост осам од 24 часа, а затим је постепено додавано по неколико минута дуже сваког дана. Тачно као у пролеће кад дани постају дужи. И, шта се десило? Вештачко пролеће толико је пријало младим кокицама да су почеле да носе јаја за три до четири десетине више него раније!

КРАВА НИЈЕ ПИЛЕ

Са крупнијим животињама и проблеми су крупнији.

Тако је утврђено да свеж ваздух веома прија кравама. Али крава није пиле. Колико њој кубних метара ваздуха треба! Направити вештачку климу у целој штали искупило би било скупло. Зато је група ветеринара пробала да хлади крави само главу и врат! Крава која је хтела да се освежи сама је истезала главу до канала кроз који је пуштен охлађен ваздух, нижи и за пет наест степени од температуре у штали која је достизала и тридесет Целзијусових! И шта се показало? Оне краве које су имале могућности да с времена на време охладе главу давале су и за 15 посто више млека од оних које су малтене падале у несвест од врућине!

На крају шта поручује на ова одгајивачима стоке и живине. Није довољно просто чувати краве, гуске, свиње. Није довољно ни хранити их на време и појити. Не, мора се савршено тачно знати шта којој животињи прија а шта не, какви закони управљају њиховим растом, развитком и на крају про-

никнути у њихово — субјективно осећање! Али, човеку ће се исплатити овај труд: кад упозна све жеље домаћих животиња и испуни их, оне ће му то стоструко вратити!

**ЗАБАВНИКОВА
ЕНЦИКЛОПЕДИЈА**

ВЕЛИКИ ЛЉУДИ

ЛЕОНАРДО ДА ВИНЧИ

**НЕНАДМАШНИ | 1
ГЕНИЈЕ**

СЛИКАР И НАУЧНИК — За већину људи Леонардо да Винчи је само велики сликар, познат у читавом свету по „Мона Лизи“, „Тајној вечери“. Али он је био и велики конструктор, истраживач, архитекта и вајар. Његов допринос само медицини био је довољан да му обезбеди бесмртност. Леонардо је своје сликарско знање користио за проучавање света око себе.

ЋИНЕВРА ДИ БЕНЋИ — Вироклио је научио Леонарда свим сликарским техникама које је знао и ученик је ускоро превазишао свог учитеља. Ћиневра де Бенчи, „Жена из Фиренце“, је први Да Винчијев портрет на коме је јасно дошла до изражаја његова идеја — да портрет треба да одражава стање ума. Слика је рађена светлим и тамним тоновима, јасним облицима и бојама.

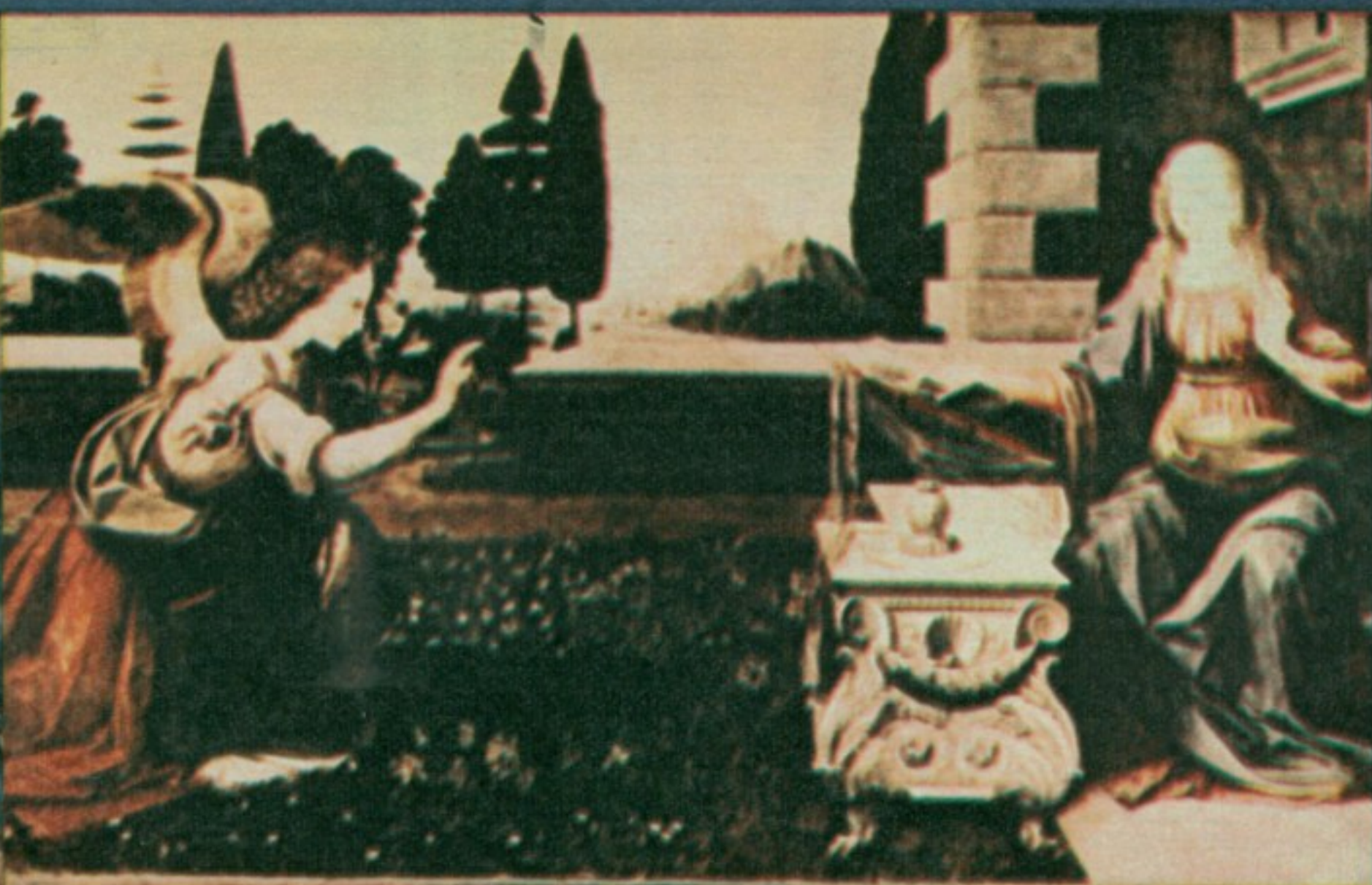
МНОГО ЈЕ СКИЦИРАО — Леонардо да Винчи је знао да по читав дан прати неку особу необичног изгледа само да би запамтио њено лице и касније га репродуковао. Направио је стотине бележака и нацрта, али многе од њих никад није завршио. Овај „Древни ратник“ (слика горе) је завршен цртеж за разлику од скица које су праве студије (слика доле).

КОЊ ОД ИЛОВАЧЕ — Кад је од Лодовика Сфорце добио налог да направи кип војводиног оца Франческа Сфорце на коњу, Леонардо да Винчи је дуго скицирао коње и то веома детаљно. Касније је према једној од многобројних скица израђен модел коња од иловаче, висок пет метара. Била је то највиша и најсмелија статуа ове врсте икад направљена. Коњ од иловаче, који је требало излити у бронзи, изложен је 1493. у војводиној палати.

ТАЈНА ВЕЧЕРА — Око 1495. Да Винчи је почео да ради „Тајну вечеру“, можда своју најбољу слику. Композиција представља тренутак из Христовог пророчанства које гласи да за столом, међу апостолима, седи и онај који ће га издати. Ова велика фреска је, због експериментисања у саставу боја, убрзо почела да се круни. Касније рестаурирана готово је фалсификована.

ШКОЛА У ФИРЕНЦИ — Леонардо да Винчи је рођен 15. IV 1452. у Винчију код Фиренце, као ванбрачни син отменог и имућног бележника и једне сељанке. Кад је талентовани дечак навршио 16 година, отац га је одвео у Фиренцу чувеном вајару, златару и сликару Андреу дел Верокију (слика лево). Ту је Леонардо око 1473—1475. године за један манастир насликао чувене „Благовести“ (слика горе).

НА ДВОРУ ВОЈВОДЕ ЛОДОВИКА — У тридесетој години Да Винчи одлази у Милано на двор војводе Лодовика Сфорце. У писму којим се представио војводи навео је све своје способности и није их преувеличао. Милански војвода је тражио од њега да поставља на сцену позоришне приредбе на двору а запослио га је да ради и као архитекта, инжењер и градски планер.

МИЛАНО ЈЕ ПАО — Године 1499. Милано је пао у руке Француза и војвода Лодовик је заробљен. Француски нападачи су користили Да Винчијевог коња од иловаче као мету за увежбавање у гађању и потпуно га уништили. У то време Изабела од Есте, једна од најумнијих жена ренесансе, узалуд је покушавала да привуче великог уметника на свој двор у Мантови.

ПРОНАЛАЗАЧ ГАСНЕ БОМБЕ — Четрдесет осмогодишњи Леонардо да Винчи се 1500. године вратио у Фиренцу и ту наставио рад на разним пројектима. У свом послу је увек полазио од прецизних цртежа. Тако је пронашао пумпу, струг, хидрауличну пресу, гасну бомбу а радио је и на справи за лећење. Од Леонардовог уметничког дела много је изгубљено и много тога је доспело до нас само у нацртима и одломцима. Сачуване су његове белешке „О анатомији човека“ и „Трактат о сликарству“.

НАСТАВИТЕ СЕ

НИКОЛА ТЕСЛА ЧОВЕК КОЈИ ЈЕ УКРОТИО НИЈАГАРУ

ТЕСЛА ЈЕ 1884. КРЕНУО ЗА ЊУ-ЈОРК. СВЕ ШТО ЈЕ ИМАО НОСИО ЈЕ СА СОБОМ: СВОЈ НАИЗМЕНИЧНИ МОТОР, МНОГО ИДЕЈА И ЧЕТИРИ ЦЕНТА У ЦЕПУ.

ЕДИСОН, ТАДА ВЕК СЛАВАН И БОГАТ, ПРИМИО ГА ЈЕ У СВОМ КАБИНЕТУ...

ДОБРО ДОШЛИ, ГОСПОДИНЕ ТЕСЛА! БИЉУ СРЕТАН АКО ВАМ МОГУ ПОМОЌИ...

САРАДЊА ДВА ВЕЛИКАНА БИЛА ЈЕ НЕМОГУЋА, ОНИ СУ ГОВОРИЛИ РАЗЛИЧИТИМ ТЕХНИЧКИМ ЈЕЗИКОМ...

НЕ, НЕ МОГУ ДА ПРИХВАТИМ ВАШ НАИЗМЕНИЧНИ СИСТЕМ! ОН НЕМА НИКАКВУ БУДУЋНОСТ!

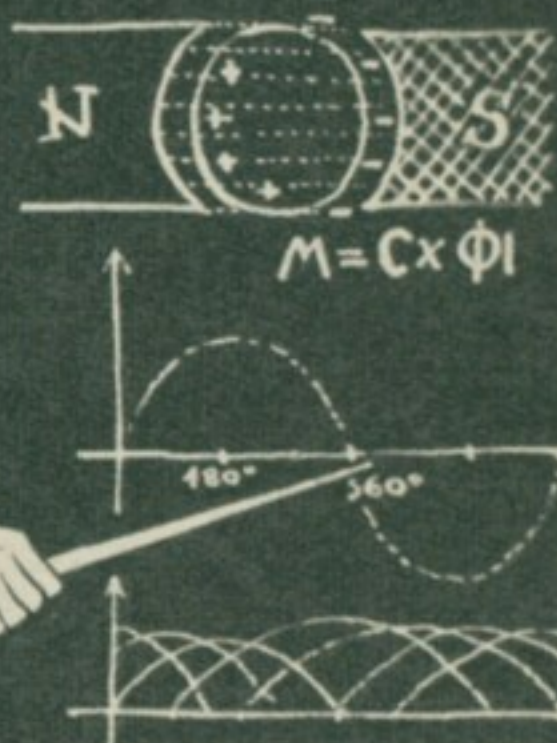
СХВАТАМ! ОТПУШТЕН САМ! ИПАК, НАСТАВИЋУ СВОЈИМ ПУТЕМ...

САМО УЛУДО ТРАКИ ВРЕМЕ!

ТЕСЛА ЈЕ СВОЈ ИЗУМ ПРИКАЗАО У ЊУЈОРКУ 1888. ГОДИНЕ НА ИНСТИТУТУ ЕЛЕКТРОТЕХНИЧКИХ ИНЖЕЊЕРА. ПРЕДАВАЊЕ ЈЕ ПОСТИГЛО ВЕЛИКИ УСПЕХ...

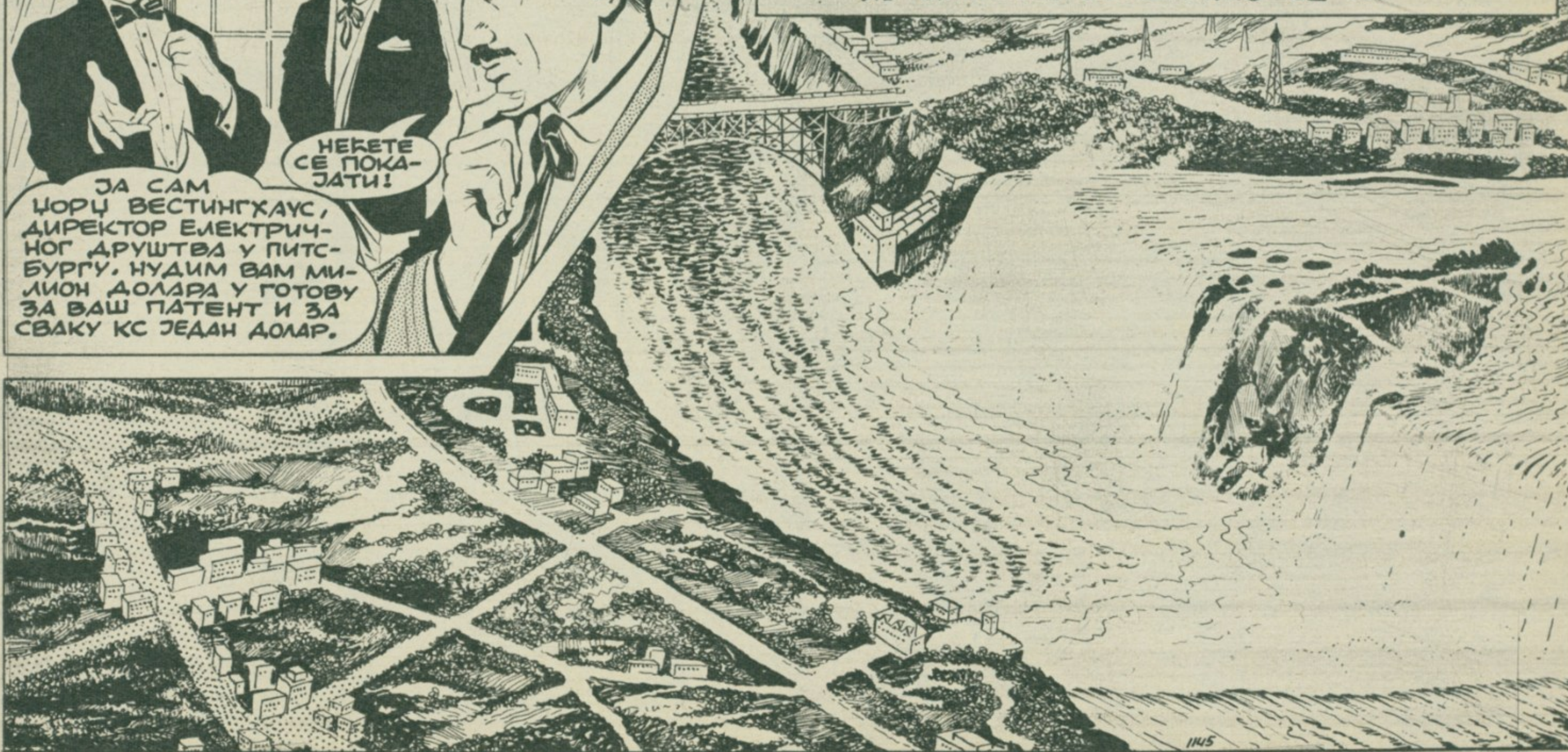

ПОКАЗАЛО СЕ ДА ИПАК ПОСТОЈЕ ЛУДИ КОЈИ ВЕРУЈУ У ТЕСЛИНЕ ИЗУМЕ.

НЕКЕТЕ СЕ ПОКАЖАТИ!

ЈА САМ ЏОРѢ ВЕСТИНГХАУС, ДИРЕКТОР ЕЛЕКТРИЧНОГ ДРУШТВА У ПИТСБУРГУ. НУДИМ ВАМ МИЛИОН ДОЛАРА У ГОТОВУ ЗА ВАШ ПАТЕНТ И ЗА СВАКУ КС ЈЕДАН ДОЛАР.

УСПЕХ ЗАИСТА НИЈЕ ИЗОСТАО. СТОТИНЕ ЕЛЕКТРИЧНИХ ЦЕНТРАЛА ПРОИЗВОДИЛО ЈЕ НАИЗМЕНИЧНУ СТРУЈУ КОЈА СЕ ЛАКО ПРЕНОСИЛА НА ДАЉИНУ. НА НИЈАГАРИ ЈЕ ИЗГРАЂЕНА ЦЕНТРАЛА И САН ДЕЧАКА ИЗ СМИРАНА ОБИСТИНИО СЕ...

НАСТАВИЋЕ СЕ

ЗАБАВНИКОВЕ РАЗГЛЕДНИЦЕ

МОСКВА

Између две реке, Москве и Неглине, почео је пре више од 800 година да није град који је данас једна од највећих светских метропола. Дугачак је и широк преко 40 километара, има око 5.000 улица, тргова и булевара и преко осам милиона становника. Москва и Кремљ, њен најстарији део, у прошлости су више пута нападани, разарани и паљени.

МОСКОВСКИ КРЕМЉ — Ко поседује Кремљ, тај влада Русијом! — сматрали су и Џингис Кан и Наполеон и Хитлер и сва тројица су претрпела пораз под кремаљским зидинама. Московски Кремљ је читаву градску четврт опасана зидовима од цигле високих 12 а дугачких 2.200 метара. Настајао је током векова на месту где је 1156. године кнез Јуриј Долгоруки на брежуљку између река Москве и Неглине подигао дрвено утврђење да би заштитио пут у Владимирско-Суздаљску кнежевину. Ова фантастична архитектонска целина, одвојена од града, столењима је била центар руске државе а и данас су у њој најзначајније установе и органи врховне управе СССР. У кремаљским палатама и црквама налази се велико уметничко благо.

УНИВЕРЗИТЕТ „ЛОМОНОСОВ“ — У овој згради живи и ради око 35.000 студената! То је Московски државни универзитет „Ломоносов“, једна од највећих и највиших грађевина подигнутих после II светског рата у главном граду СССР. Универзитет је саграђен 1953. године на врху Лењинових брежуљака а име је добио по великом руском научнику, песнику и писцу Михаилу Васиљевичу Ломоносову. Главна зграда „Ломоносова“ састављена је од централног дела, који има 32 спрата, и нешто нижих бочних крила.

ЦРКВА ВАСИЛИЈА БЛАЖЕНОГ — Ова необична црква са шареним куполама направљена је по наређењу цара Ивана Грозног. Изградња је почела 1555. и трајала је пуних петнаест година. Предање каже да је цар тада наредио да се градитељ ослепи како никад више не би створио нешто тако величанствено! Црква носи име Василија Блаженог а налази се на Црвеном тргу у Москви. Састављена је од једанаест малих међусобно повезаних капела.

ЛЕЊИНОВ МАУЗОЛЕЈ — Двадесет и првог јануара 1924. године тачно у 18 часова и 50 минута умро је оснивач болшевичке партије Владимир Иљич Лењин. Његово балзамовано тело привремено је сахрањено у дрвеном маузолеју на Црвеном тргу да би 1930. године било смештено у монументални споменик од мермера и гранита испод зидина Кремља. Кроз Лењинов маузолеј сваког дана прођу хиљаде људи који сатима чекају у дугачким редовима да би видели саркофаг са телом овог великана.

Студент Мајкл Присман, који је живео у отменом кварту Преторије, веровао је да нико неће сазнати да му је баба била црнкиња.

НЕСЛАВНИ САФАРИ

У собу студента Мајкла Присмана у Лонгстриту у Преторији, главном граду Јужноафричке Републике, једног дана је, изненада и без куцања, бануо неки непознат човек.

— Ја сам из управе за регистровање становништва — представио се и, као да му се не жури, почео да разлге да Присманову собу.

Мајкл Присман га је збуњено гледао. Због чега ли је дошао, питао се.

— Господине Присман, — поче човек — морам да вам саопштим да наш биро располаже подацима другачијим од оних које сте ви дали у пријави боравка у Преторији. У рубрици расна припадност стоји да сте ви човек беле расе, а ја знам да је требало да упишете: о б о ј е н и!

Мајкл претрну. У тренутку му кроз главу пролете она добро позната тачка из закона о расној припадности: „Човек који је по својој спољашњости очигледно бео треба да се оквалификује као обојени ако је то један од његових предака био...“

— Ко? — упита Мајкл кратко и тихо иако је одговор добро знао.

— Ваша баба по мајци била је обојена. Надам се да знате шта то значи?!

ВЕЗА У КЕПТАУНУ

Мајкл Присман је био сувољав и висок младић, осредње преплануо, с тамно смеђом косом. По његовом изгледу нико не би рекао да је обојени и он је своју тајну љубоморно чувао. Само неколико дана пре овог догађаја одлучио је да се расстане од Ели јер би се због сложених закона генетике неко од њихове деце могло родити са исувише тамном кожом. Тада би га прво чекала строга казна због прикривања неевропског порекла приликом женидбе са белом женом, а онда би дошао обичан грађански живот и непрекидна борба да

се у правима изједначи са белима.

Сви његови планови о блиставој каријери сада су од једном пали у воду. Стајао је разоткривен и беспомоћан пред незнамцем који је његову судбину држао у својим рукама.

— Ја могу да поступим по закону — обрати му се човек — али могу и да вам помогнем.

Мајкл га је безизрано гледао.

— А шта треба да урадим? — упита с неверицом.

— За почетак ћете отпутовати у Кептаун. Остала упутства добићете тамо од господина Фини ван Рина. Да будем јаснији: прићи ћете БОСС-у.

УХВАТИЛИ СУ ЛЕФТВИЧА

Управа државне безбедности у Јужноафричкој Републици БОСС ангажовала је преко 1500 агената и са радника у настојању да очува превласт и расистички режим у земљама Јужне Африке које располажу великим рудним богатствима. Само Јужноафричка Република располаже већим количинама злата него и једна друга земља у свету, у њој су велика налазишта мангана, хрома, дијаманата, платине, урана.

— Европљани никад неће разумете наше афричке проблеме — објашњавао је Мајклу поручник политичког одељења службе безбедности у Кептауну. — Уз то, они су претерано меки да би могли да заштите нашу цивилизацију од црних.

Његове очице непрекидно су пробадале Присмана, као да је покушавао да открије његове мисли и најзад сазна колико их он све мрзи, ту белу богомдану господу међу коју он никад неће моћи да се сврста.

Мајкл је био присиљен да прихвати сарадњу са БОСС-ом и ускоро је отпутовао у Лондон са задатком да будно прати деловање студентата, посебно обојених из Јужне Африке који су

студирали у Енглеској. Посећивао је студентске састанке на којима су учествовали симпатизери организације која се бори против расизма у Јужној Африци. О свему што би чуо на тим састанцима писао је детаљне извештаје свом шефу Фини ван Рину. Понекад је и сам учествовао у дискусијама и гласно осуђивао неправедност друштвеног режима у Јужноафричкој Републици, где су огромној већини људи ускраћена основна права. Кад би полиција после оваквих скупова јурила и хапсила студенте Мајклу се увек губио сваки траг.

Пред крај последњег семестра на универзитету организовао је своју прву озбиљну акцију.

„Отрко сам саботерску групу „Поко“ — јављао је

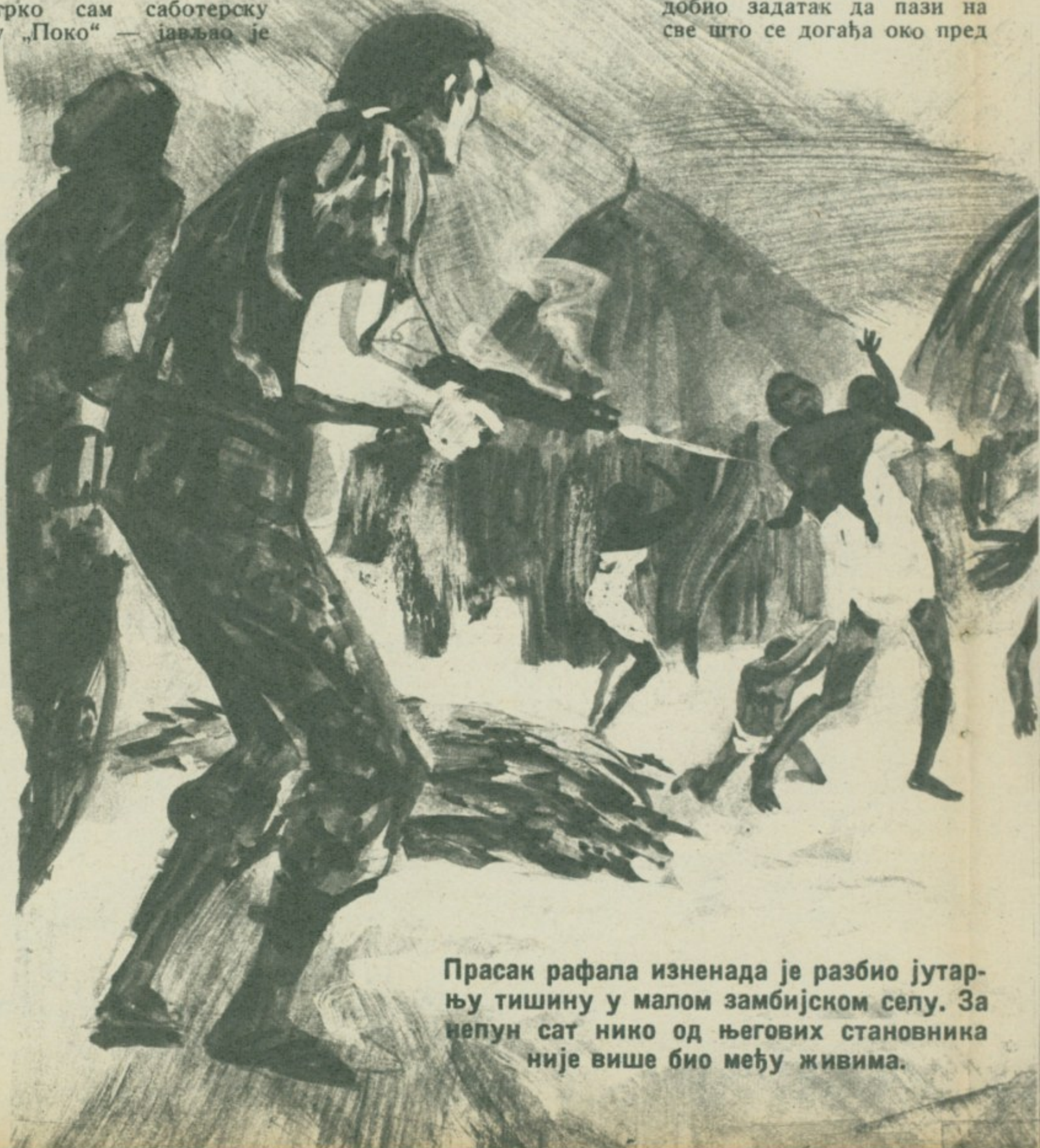
ван Рину. Једна група студената је покрала динамит из универзитетске лабораторије и из рудника. Прокријумчариће га кад се буду враћали кући из Енглеске. Циљ им је да дижу у ваздух електроводе и радио-антене у Преторији. На челу групе је неки Лефтович. Бивши енглески официр Вотсон помоћи ће им да праве упаљење за динамит...“

Захваљујући Мајклу ова саботерска организација је ускоро уништена. Прво су ухватили Лефтовича и мучили га док није признао име на још двојице другова.

Цона Хариса су убили, а Рајмонда Ајзенштајна осудили на седам година робије.

СТУДЕНТИ ОБЈАВИЛИ ШТРАЈК

Почетком априла 1972. године Мајкл Присман, сада већ искусни агент, постављен је за главног БОСС-овог представника у Танариви, главном граду Малагашке Републике. Владајући режим Филибора Сиринане није нимало ометао БОСС да Мадагаскар држи под својом призором. Због тога је Мајкл добио задатак да пази на све што се догађа око пред

Прасак рафала изненада је разбио јутарњу тишину у малом замбијском селу. За непун сат нико од његових становника није више био међу живима.

ЧИ

ци преградише пут. Око камиона су се гомилали цивили, углавном мушкарци у шареним народним огртачима. Сви су они наваљивали на војнике да их пропусте у центар града. Мајкл је видео како испред општинске зграде повремено протрчавају групе жандарма. Ваљда се нису удружили с војском против личне гарде председника Сиринане — гуњао је Мајкл за себе.

— Можете ли ми рећи шта се ово догађа? — учтиво упита једног лепо обученог човека у годинама.

— Студенти су објавили штрајк! — одговори човек љутито. — Праве неред у Авенији независности, али не брините. Брзо ће их опаметити!

Али, човек није био у праву. Одмах за студентима на ступили су радници. Први пут у последњих двадесет и пет година потекла је крв по улицама Тананариве. Штрајкови и демонстрације потресали су острво неколико недеља. Филибор Сиринане и његова влада морали су да поднесу оставку.

Мајклу Присману је стављено до знања да ће Мадагаскар, почињући да спроводи социјалне реформе и да преиспитује спољну политику, ускоро прекинути све односе са Јужноафричком Републиком па је најбоље да што пре напусти Тананариву.

ОПЕРАЦИЈА „ГРИТ ТРЕК“

Као што је Мајкл и очекивао у Кептауну и Преторији су га чекале непријатности. Готово годину дана су га проверавали а онда га је ван Рин позвао и пружио могућност да поправи свој неуспех на Мадагаскару. Са још неколико агената БОСС-а пребациће га ноћу хеликоптером у Замбију где треба да униште једно село у које су се населиле избеглице из Југозападне Африке.

— Запамтите, Мајкл, операција мора да се изведе беспрекорно. Уништићете читаво село, нико не сме да вам умакне. Све мора бити изведено у строгој тајности. Ми смо за новине припремили другу причу. По њој ће избеглице у том замбијском селу напасти и поубијати замбијску војницу из племена Балози. Ако се слична „зверства“ буду понављала — наставио је ван Рин уз пакостан осмех — ми ћемо бити приморани да заштитимо црнце који су се са југа из „незнања“ населили у Замбији. Починје операција „Грит трек“. Јасно?

Присман је расејано гледао преда се. Није добро схватао смисао ове акције, али му је било јасно да је он у њој добио улогу упалача. Поубијаће на туђој територији недужне људе да би се створила забуна и да би БОСС, као „заштитник“, преузео ствар у своје руке.

Замбијско село Ндинга било је као и сва друга јужноафричка села: округле избе од прућа и земље, с купастим крововима. На средини великог дворишта, између нарамака шећерне трске, стајало је неколико жена.

Около су трчкарала оскудно обучена деца. Дан тек што је био почео.

ПРОКЛЕТИ КАФРИ!

Мајкл Присман је још једном проверио да ли су каплар Кровли и његови момци на својим местима. Сектори паљбе тачно су одређени свакоме, кроз обруч неће моћи да прође ни змија из села.

Мајкл је подигао машину и пажљиво нанишанио — прасак рафала разбио је ју тарњу тишину. За непун сат село Ндинга је остало пусто. Експлозије бомби су однеле у ваздух преостале зидове разрушених кућа.

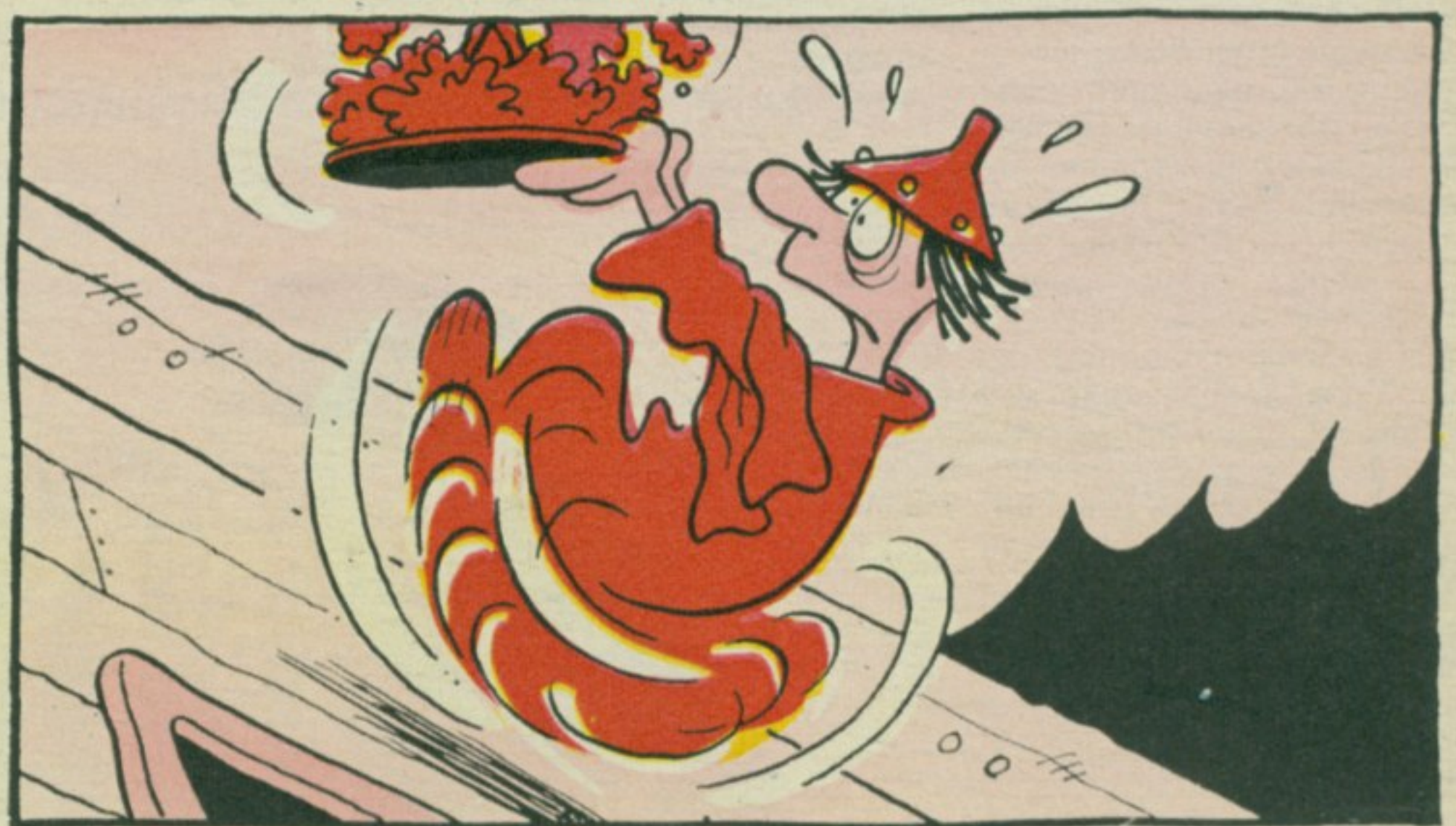
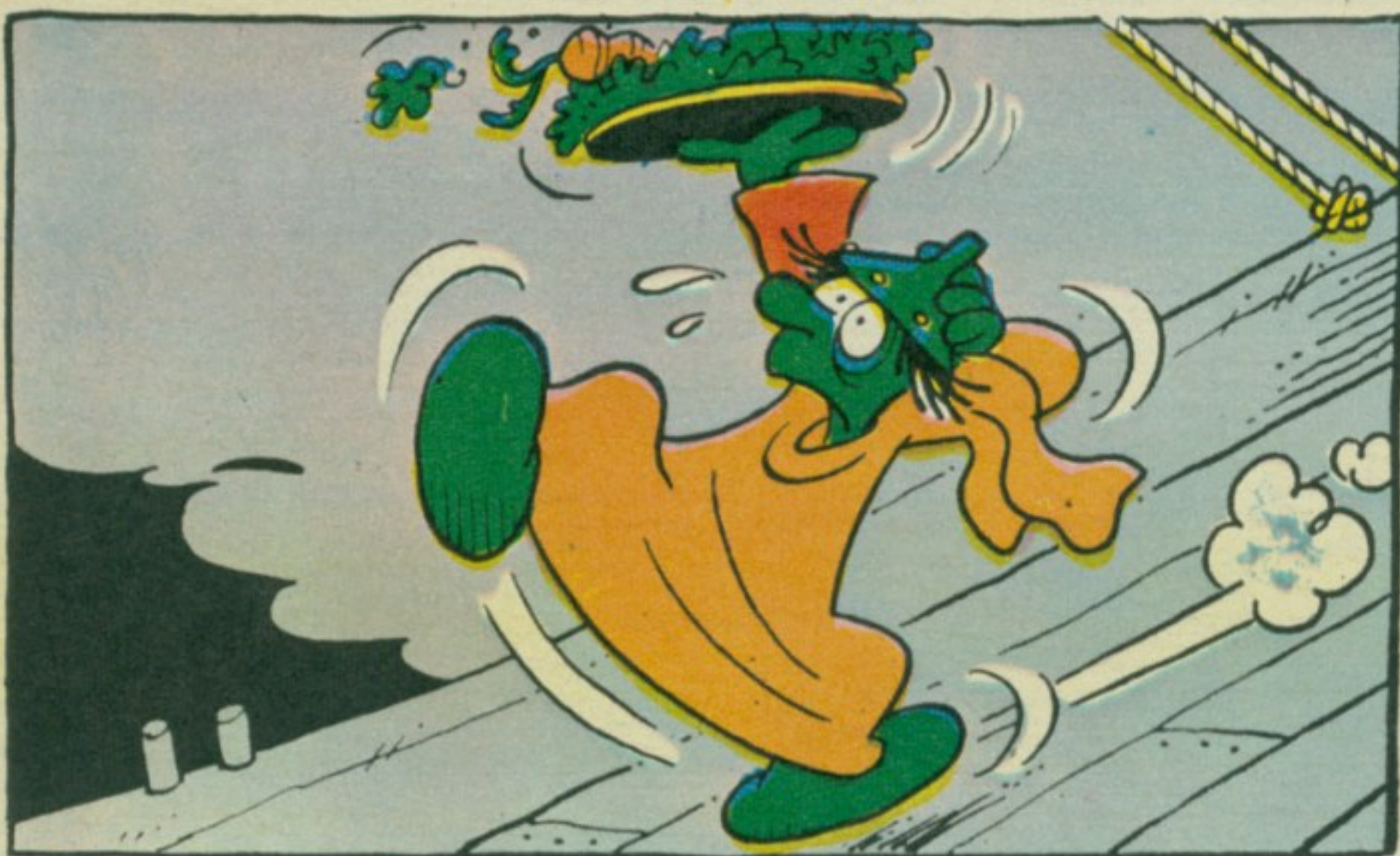
Убеђен да не може бити преживелих, Присман је дао знак за повратак у базу Мпачи с друге стране замбијске границе. Али, недалеко од границе изненада су набасали на заседу. Митраљески рафали су их тако немилосрдно засули да ни главу нису смели да тодићу. БОСС-ови агенти су гинули један за другим.

— Проклети Кафри (тако су белци погрдно назвали црнце) — било је последње што је Мајкл Присман помислио.

Л. Берингов

ХОГАР СТРАШНИ

Бабуни ће ме УБИТИ!

Видео сам бабуне како раздиру јагање својим канцама као од челика. Посматрао сам их када се разбесне и нападу сваког ко крочи на њихову територију у просторима Јужне Африке.

Али ова два бабуна — Тонсилс и Аденоидс — били су друкчији. Или сам бар ја тако мислио када сам почео да се старам о њима у једном приватном зоолошком врту у близини Јоханесбурга.

То су била два млада бабуна велика скоро као вучјаци. Налазили су се у великом жичаном кавезу у чијој је средини био мањи кавез од чврстог материјала.

Власник зоолошког врта, Чарлс де Јонг — ми смо га сви звали чика Чарли — био је најбољи ловац кога сам икад срео. Део свог зоолошког врта, који се налазио крај куће у којој је живео, користио је као пролазни логор за животиње које је слао у друге земље.

Један од његових миљеника, Цезар, одрасли лав са огромном гривом, шетао се између кафанских столова и добијао укусне залогове кобасица од гостију, а деци је дозвољавао да га милују својим прстима лепљивим од слаткиша.

Тек касније сам схватио да заиста треба поштовати човека који је до те мере успео да дресира и припитоми лава.

ИЗГЛЕДАЛИ СУ БЕЗОПАСНО

Опоменуо ме је да не задиркујем бабуне јер изненада могу да побесне, а од њиховог уједа могу добити беснило. Чика Чарли ми је такође нагласио да једине две животиње које се никада не могу припитомити и успешно дресирати јесу бабуни и леопарди. Али, имао сам 20 година, тек сам изишао из школе и мислио сам да знам боље од њега.

Мој главни посао био је да храним Аденоидс и Тонсилс. Био сам уверен да чика Чарлсу могу доказати да није у праву и да ћу стећи поверење бабуна.

Најзад, изгледали су сасвим безопасно, сем када су добијали храну. Стрпљењем и разумевањем, рачунао сам, навешћу их да ме прихвате као пријатеља.

Када сам их хранио морао сам веома обазриво да отварам врата њиховог кавеза. Изгледало је да су увек ужасно гладни. Једва сам имао времена да убацим њихов обед пре него што би се фркнући и врштели, бацили на њега.

Да нисам увек муњевитом брзином повлачио руку, сигуран сам да би ми је бабуни дохватили и повредили.

Сваки слободан тренутак проводио сам крај њиховог кавеза по-

НИСАМ ПОСЛУШАО САВЕТ ИСКУСНОГ ЛОВЦА И ПОКУШАО САМ ДА СЕ СПРИЈАТЕЉИМ СА ОПАСНИМ МАЈМУНИМА. СХВАТИО САМ СВОЈУ ГРЕШКУ ТЕК КАД САМ СЕ НАШАО У ЊИХОВОМ КАВЕЗУ КАО У КЛОПЦИ

кушавајући да имитирам њихове гласове. Када би пуштали вриске са призвуком смеха и ја сам се смејао са њима.

После неколико недеља, уместо да убацим храну у њихов кавез и одмах одскочим, одлучио сам да проверим да ли сам стекао њихово поверење. Чика Чарли би се ужа снуо да ме је видео.

Клекнуо сам и ставио чинију с храном испод њих. У првом тренутку, они су само скакали по кавезу и ћеретали. Био је то тренутак пун напетости, али бар су врата кавеза иза мене била откључана и могао сам увек побећи.

Онда ми је Аденоидс, женка увек храбрија од њих двоје, пришла сасвим близу, узела чинију из руку, ставила је на под и почела да једе. Тонсилс ју је извесно време посматрао, а затим јој се придружио. Мада је Аденоидс увек била веома агресивна, приметио сам да Тонсилс препушта најукусније залогове.

После тога пуштали су ме да сваког дана, док једу, седим у њихо-

вом кавезу. Била је то нека врста тријумфа за мене. Чика Чарли, разумео се, о томе ништа није знао.

ОПАСНА ШАЛА ПРЕД КАВЕЗОМ

Давао сам бабунима слаткише које су они обожавали. Подстрекивао сам их да говоре имитирајући њихове звуке сличне тихом кашљу и кликтању. Толико сам се с њима спријатељио да би, ако бих довољно дуго кашљао и кликтао, легли на леђа и дозвољавали ми да их трем од бува. После тога бих се сажмуо и сада је на њих био ред да ми бишту косу, што су чинили веома савесно.

Прошло је шест недеља. Сада сам могао да радим с њима шта сам хтео. Толико што се тиче чика Чарлија и његовог савета, Аденоидс и

Тонсилс су ме слушали, превртали се преко главе по мом наређењу, гурали колица, укратко радили све што бих им рекао. А деца која су стајала крај кавеза уживала су у сваком тренутку те наше представе.

Био сам уверен да сам дресиран ове две животиње за које је чика Чарли, велики ловац, рекао да се не могу припитомити.

Можда сам се тог дана мало првио важан, јер су у зоолошки врт дошла моја три бивша школска друга.

Ушао сам у кавез и затворио врата за собом, али сам ипак водио рачуна о томе да остану незакључана. У почетку, Аденоидс и Тонсилс су се беспрекорно понашали. Приказали су све што сам их научио као да изводе неку циркуску тачку.

Али, то није било довољно мојим школским друговима. Један је закључао врата кавеза. Тек тако, шале ради. И док су друга двојица дрмали решетке кавеза, викнуо је: — Десе, шта је сад на реду?

Ухватила ме је паника. Притрчао сам вратима, али сувише касно: Аденоидс и Тонсилс су се уплашили, а мало је која животиња опаснија од уплашеног бабуна. Испружили су канце и док им се пљувачка сливала низ уста, почели су да фркну. Опасан знак. Чика Чарли ми је то рекао.

Аденоидс се прва бацила на мене. Једном канцом закачила је цеп на мојој кошуљи, а другом дограбила косу покушавајући да ми изгребе лице. Вриснуо сам и замахнуо руком и не гледајући. Мислио сам само на беснило. „Готов си. Ако пустиш да те повреде до крви, добићеш беснило“, мислио сам.

Тонсилс се придружио Аденоидсу. И сад смо се нас троје котрљали по кавезу. Ухватио сам се за решетке и некако успео да станем на ноге. Инстинктивно, покушао сам да прокрчим себи пут. Ударио сам Тонсилса право у око и он је поспруо као боксер после тешког ударца. Аденоидс је била опаснија и упорнија. Неколико пута сам је ударио, али она није одустајала. Кошуља ми је била у крпама, једва сам дисао.

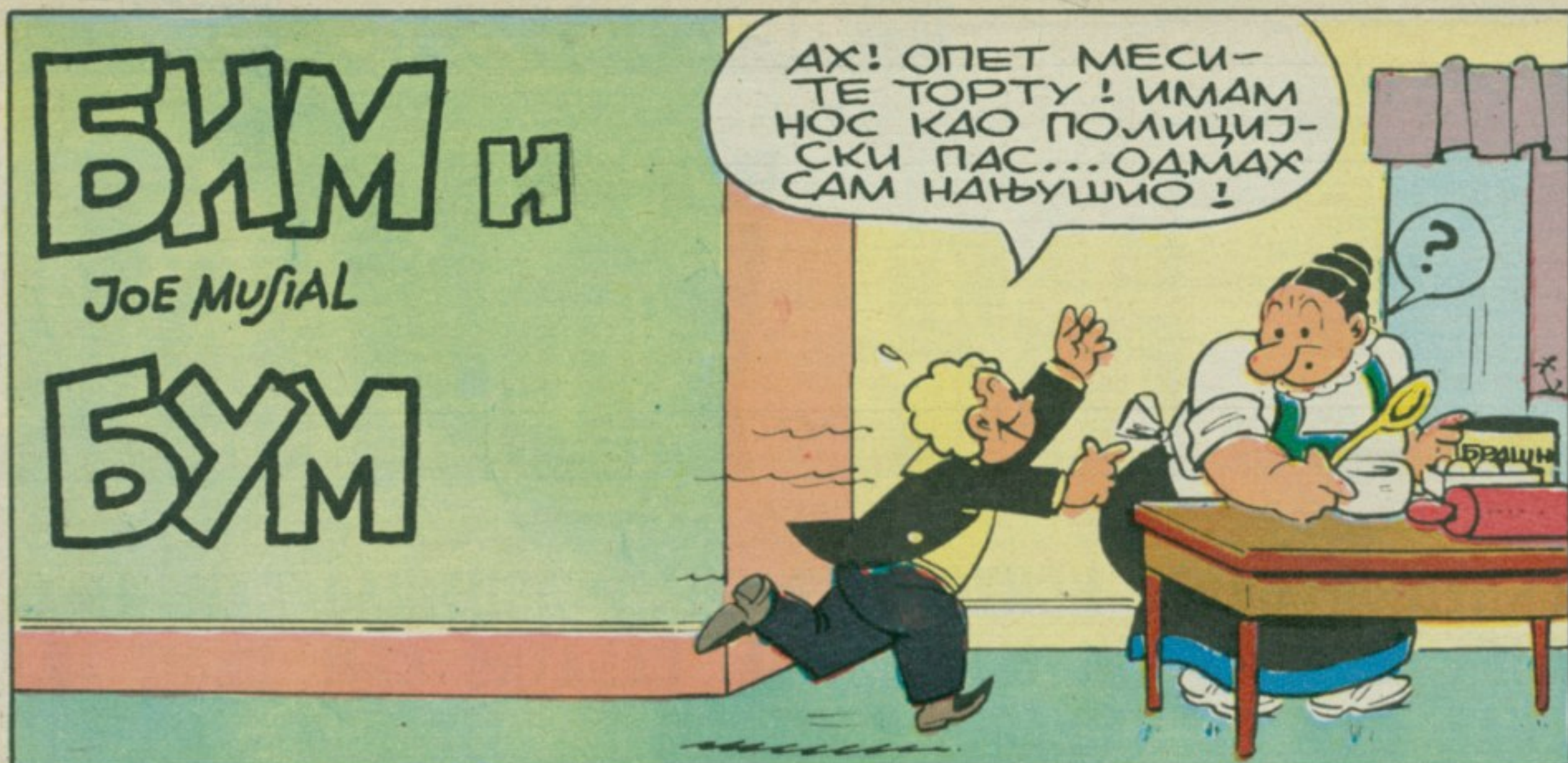
Наједном, дршка метле испречила се између Аденоидс и мене. Санди, наш чистач, стигао је у последњем тренутку. Отерао је Аденоидс од мене и откључао врата. Изишао сам из кавеза и врата су се залупила за мном.

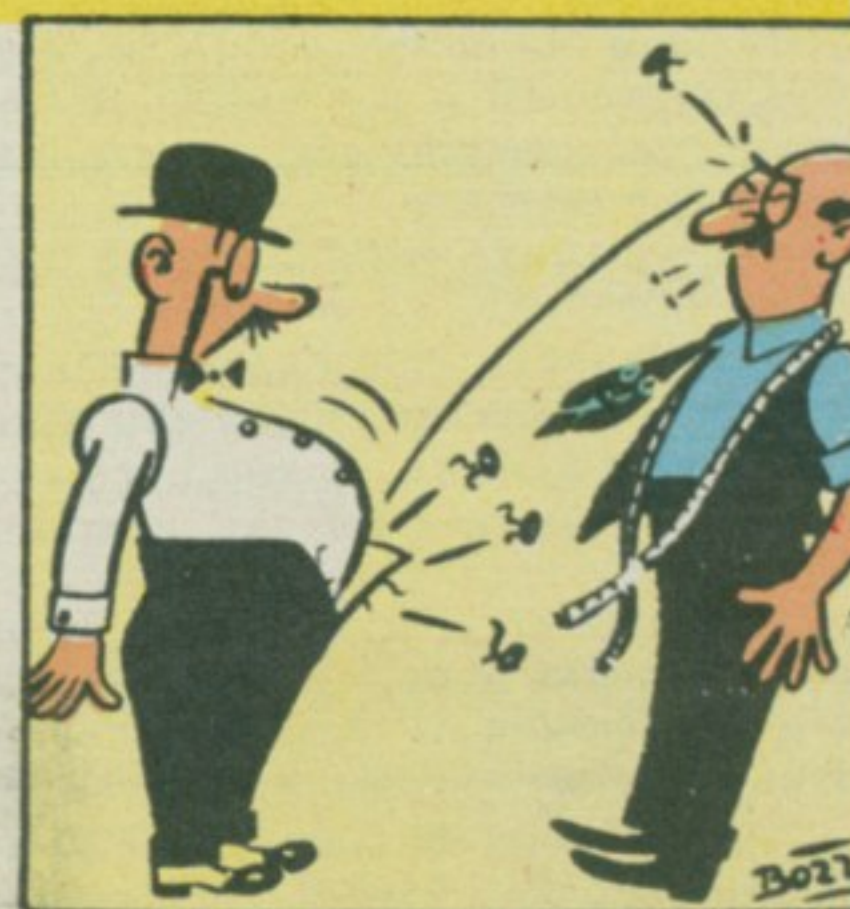
Нисам успео да докажем како чика Чарли није у праву. Али, бар сам остао жив да му признам своју погрешку.

Дес Керол

С бабунима сам се котрљао по кавезу покушавајући да се одбраним од њихових канци.

ФАНТОМ: ТИРАНИИ I

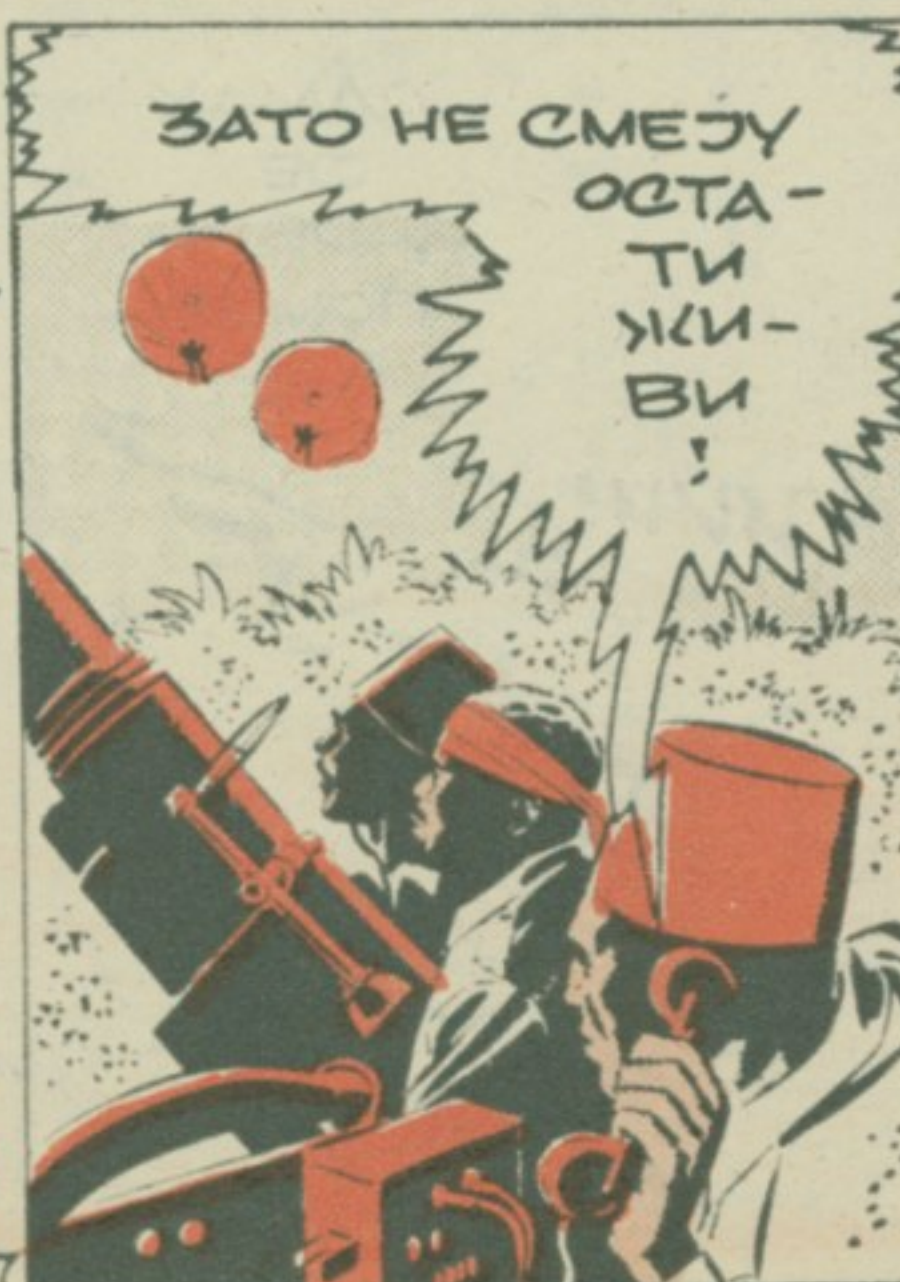

Пилоти су се
приближавали
врховима
дрвећа...

Нису дале-
ко!

Ево
их!

TALK &
BARRY
11-20

Чекај,
коњи-
ћу!

Јеси
ли
чи-
тав?

Аха! Пази
да се не
запле-
теш у
конопце!

Лишће
је гус-
то! Не
виде
се!

Али
се чују!
Чекај
да
сиђу...

Колико
ли смо
висо-
ко?

Примично!
овде
је
дрвеће...

Пссст...

TALK &
BARRY
11-21

Не виците! До-
ле вас
чекају...
да вас уби-
ју! Буди-
те ти-
хи!

?!
?!

TALK &
BARRY
11-22

Не чујем
их
више!

Можда су
се запле-
ли у гра-
ње...

Попнимо
се
да их...
Ах!

!
!

Им је фан-
том
сико-
чио...

...одмах
је
добрио
помоћ...

Иии!

TALK &
BARRY
11-23

Фантом је сам
савладао
три
војника...

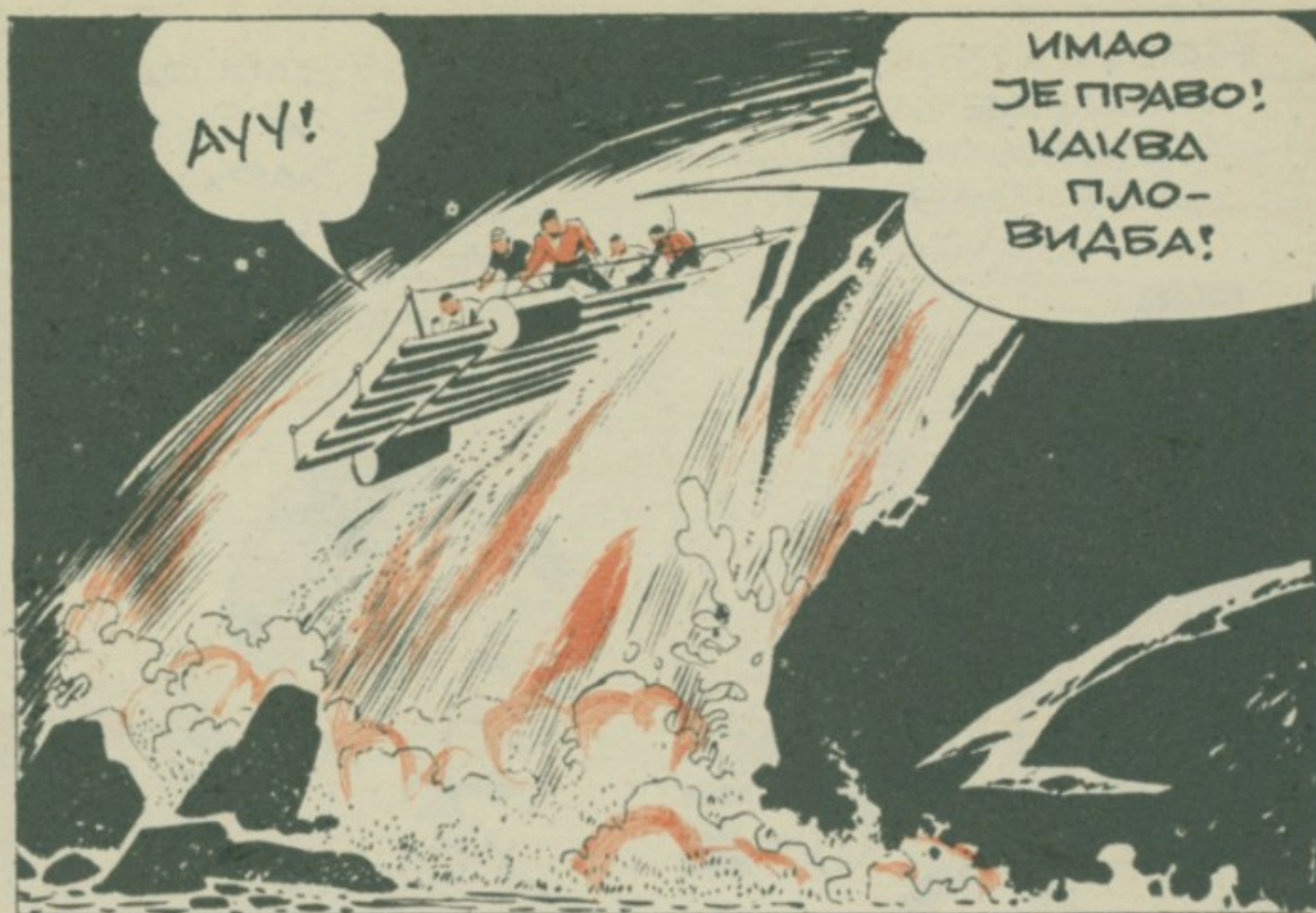
Ко је тај
мо-
мак?

Не
знам!
Али је
добро
што је
на нашој
страни!

© King Features Syndicate, Inc. 1962. World rights reserved.

БЕЗБЕДНИ
НАЗАД!

ОВО ЈЕ МЕДИ-
ЦИНСКА ЕКИПА, ЧО?
ПОЗАЈМИ МИ ТВОЈ
МОТОРНИ БРОДИК
ДА ИХ ПРЕБАЦИМ
ДО ГРАДА!

ДАЋУ ВАМ ГА...
АЛИ НЕЋЕТЕ ДА-
ЛЕКО СТИЋИ!
ТРУПЕ ГЕНЕРАЛА
БАБАБУА БЛОКИ-
РАЛЕ СУ РЕ-
КУ...

НЕКАКО
ЋЕМО
СЕ ВЕЋ
СНА-
ЋИ!

БЕЗ-
БЕД-
НИ
?

ПРИЧЕКАЈ-
ТЕ!
ОДМАХ
ЋУ
ЈА!

МОЈЕ
ОДЕ-
ЛО,
ЧО?

НА УОБИ-
ЧАЈЕНОМ
МЕС-
ТУ!

БРЗО
СТЕ СЕ
ОБУ-
КЛИ!

ПРИЧУВАЈ
ПСА ДО
МОГ ПОВ-
РАТКА!

КАКО ЈЕ У ГРАДУ
ОТКАД ЈЕ ГЕ-
НЕРАЛ УЗЕО
ВЛАСТ?

ТЕРОР И
СТРАХ...

И ПУТ РЕКОМ
МОЖЕ БИТИ
ОПАСАН... АЛИ
ЈЕ БАР
КРАЋИ...

ДА ЈЕ СТА-
ЊЕ НОРМАЛ-
НО, АЛА БИ-
СМО УЖИ-
ВА-
ЛИ!

ОБА-
ЛЕ
СУ
ДИВ-
НЕ!

ГЕНЕРАЛО-
ВЕ ТРУПЕ
КОНТРОЛИ-
ШУ РЕКУ!
ШТА
ЋЕМО...?

ОДЛУЧИ-
ЋЕМО
КАД ТО
БУДЕ ПО-
ТРЕБНО!

ЗАР СЕ
ВИ НИ-
ЧЕГ НЕ
БОЈИ-
ТЕ?

У ЏУНГЛИ
СЕ ЧОВЕК
НАВИКНЕ
НА ОПАС-
НОСТИ!
ПОСТАЈЕ
ОПРЕЗ-
НИЈИ...

ДОСАД НИСМО
СРЕЛИ ГЕ-
НЕРАЛОВЕ ЛУДЕ!

СРЕШЋЕМО
ИХ...

ОХ! ПРЕРА-
НО САМ
СЕ ПО-
НАДАО...

СТОЈ! ПРИСТАНИТЕ
ЗБОГ КОНТРОЛЕ!
ГЕНЕРАЛОВО
НАРЕЂЕЊЕ!

ШТА
ЋЕМО
САД
?

!!?

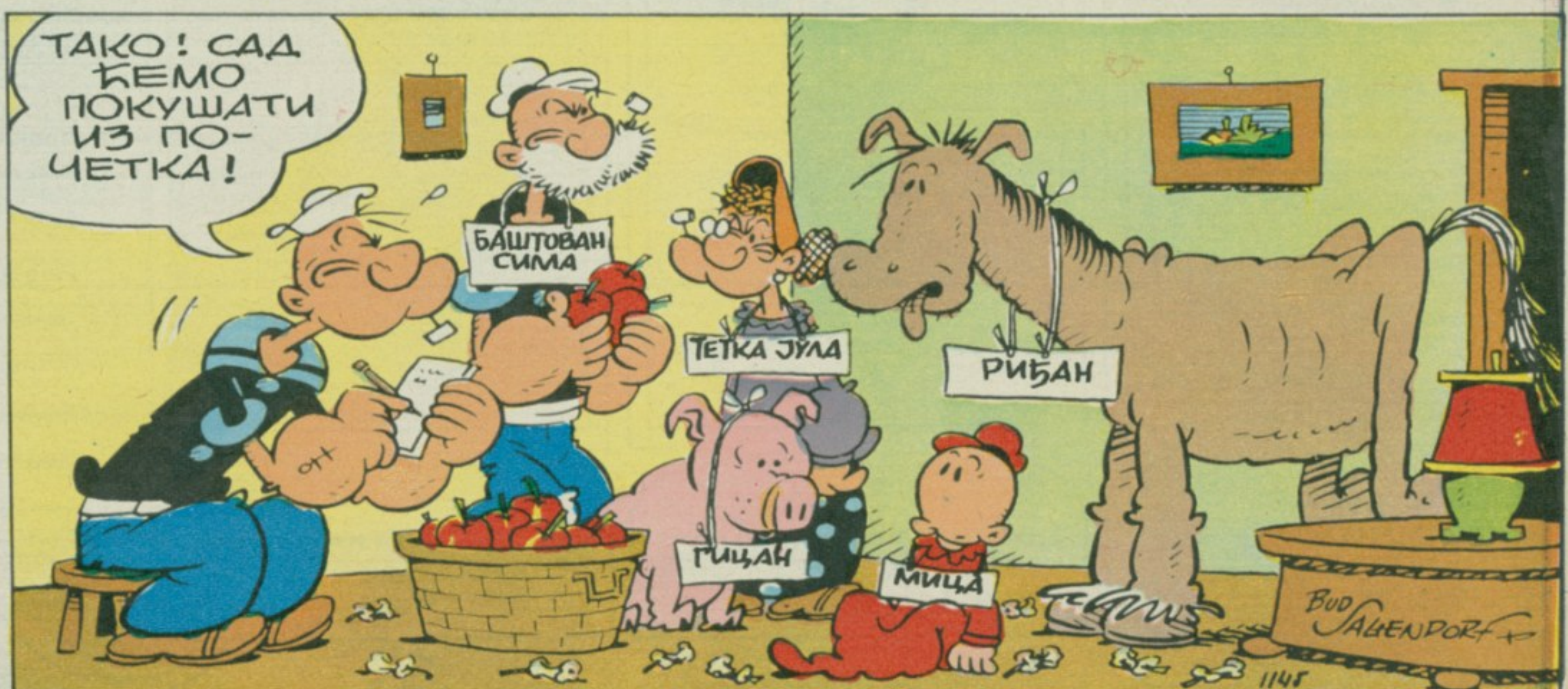

* МЕХАНОТЕХНИКА *

арт. 19343 ЛУТКА ЛИСА
ЦЕНА: 61,00 дин.
ВИСИНА: 37 цм

арт. 19344 ЛУТКА ЛОЛА
ЦЕНА: 71,00 дин.
ВИСИНА: 42 цм

арт. 19365 ЛУТКА ПОРРУ
ЦЕНА: 135,00 дин.
ВИСИНА: 43 цм

★★★

арт. 19342
ЛУТКА ЛИСЕТА

★★★

арт. 19341
ЛУТКА КИКИ

★★★

арт. 19345
ЛУТАК КИКО

★★★

ОСТАЛЕ
ЛУТКЕ

арт. 19361 ЛУТКА КРИЗИА
ЦЕНА: 195,00 дин.
ВИСИНА: 30 цм

арт. 19384 ЛУТАК МИМО
ЦЕНА: 25,00 дин.
ВИСИНА: 26 цм

арт. 19378 ЛУТКА GISELA
ЦЕНА: 82,00 дин.
ВИСИНА: 50 цм

арт. 19382 ЛУТАК
АНГЕЛИНО
ЦЕНА: 68,00 дин.
ВИСИНА: 48 цм

арт. 19701 ТОПОЛИНО
ЦЕНА: 110,00 дин.
ВИСИНА: 38 цм

арт. 19390 ЛУТКА СОЊА
ЦЕНА: 42,00 дин.
ВИСИНА: 30 цм

НАРУЏБЕНИЦА

МЕХАНОТЕХНИКА — 66310,
ИЗОЛА ИЗОЛА

Неопозиво наручујем лутку (навести
број артикла) — платићу поштару
кад ми донесе.

Број арт. _____

Име и презиме _____

Улица и број _____

Поштански број и место _____

(Попуњава лице које плаћа по поу-
зећу)

ДОЖИВЉАЈИ ИБЕНТУПА

МУСА И ИКС ИПСИЛОН НАСТАВИЛИ СУ ПЕШИЦЕ. МЛАДИ ПРИНЦ НИЈЕ НАВИКАО НА ТОЛИКО ПЕШАЧЕЊЕ И УСКОРО МУ ЈЕ СВЕГА БИЛО ДОСТА, ОДЈЕДНОМ...

... ПОЈАВИЛО СЕ ЈЕДНО ПРЕВОЗНО СРЕДСТВО...

ДВА ПРИЈАТЕЉА ОДЛУЧИЛА СУ...

ДА ЛИ БИСТЕ НАС ПОВЕЗЛИ ДО ГРАДА ТРОЈКИ?

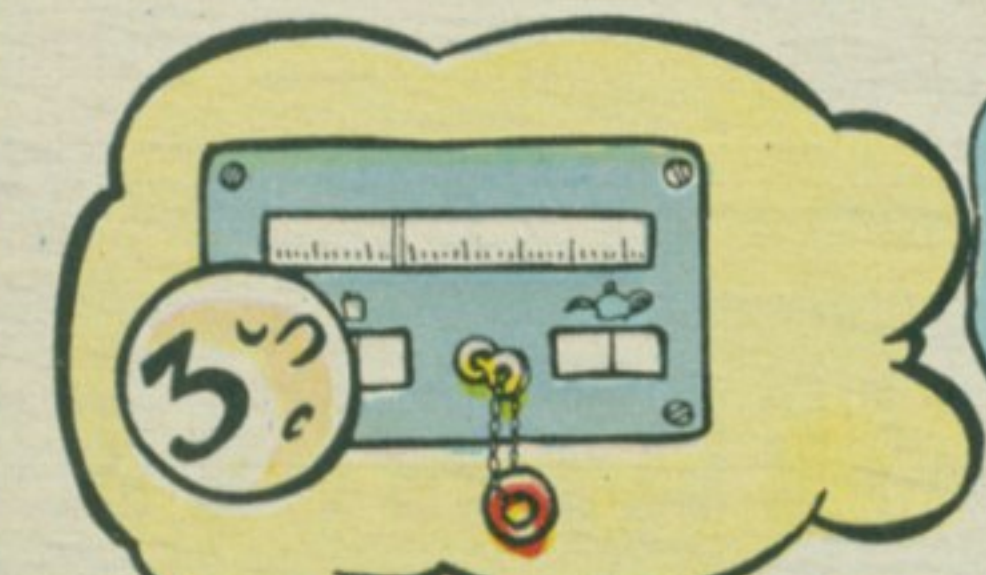
СТООООЗ!
ПЛАТИ КАЗНУ!

А ЗАШТО, МОЛИКУ ФИНО?!

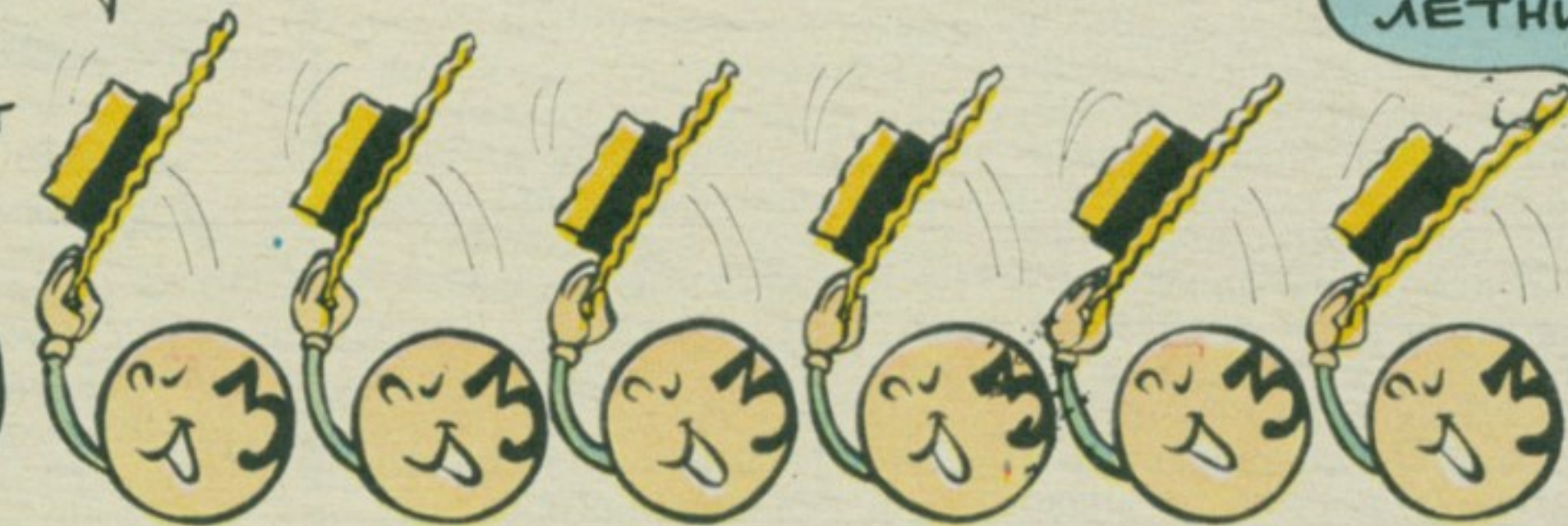

А, НЕ, ВАРАТЕ СЕ! ЈА НЕ ВОЗИМ, ЈА САМО УПРАВЉАМ ВОЛАНОМ! МОЈ БРАТ ОД УЈАКА ДАЈЕ ГАС, МОЈ ТЕЧА ТРОЈКА КОЧИ, МОЈ СТРИЦ ТРОЈКА ПРИТИСКА КВАЧИЛО...

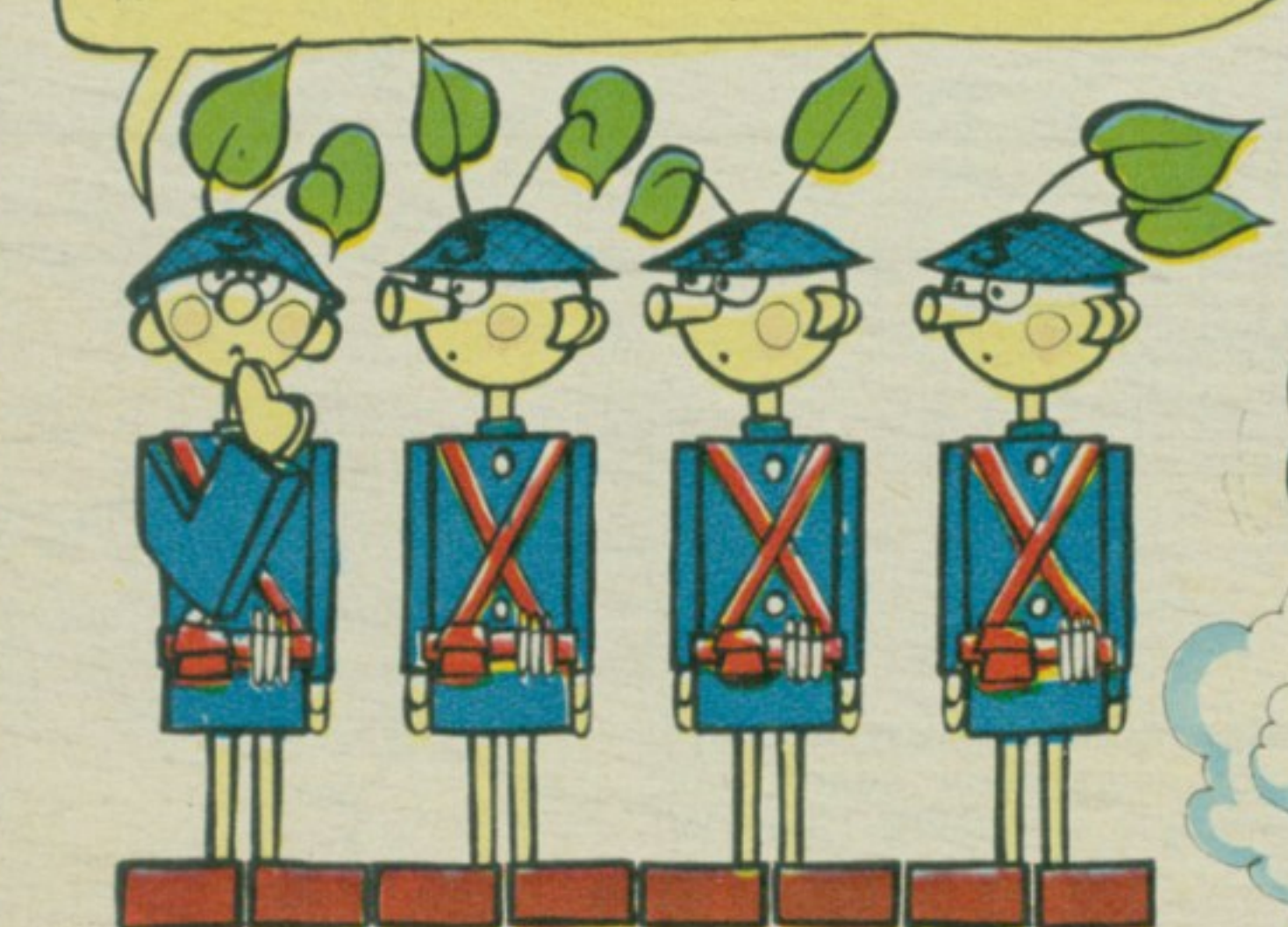

ЗНАЧИ, НАС ШЕСТ ТРОЈКИ ВОЗИ АУТО, А КАКО ЈЕ...

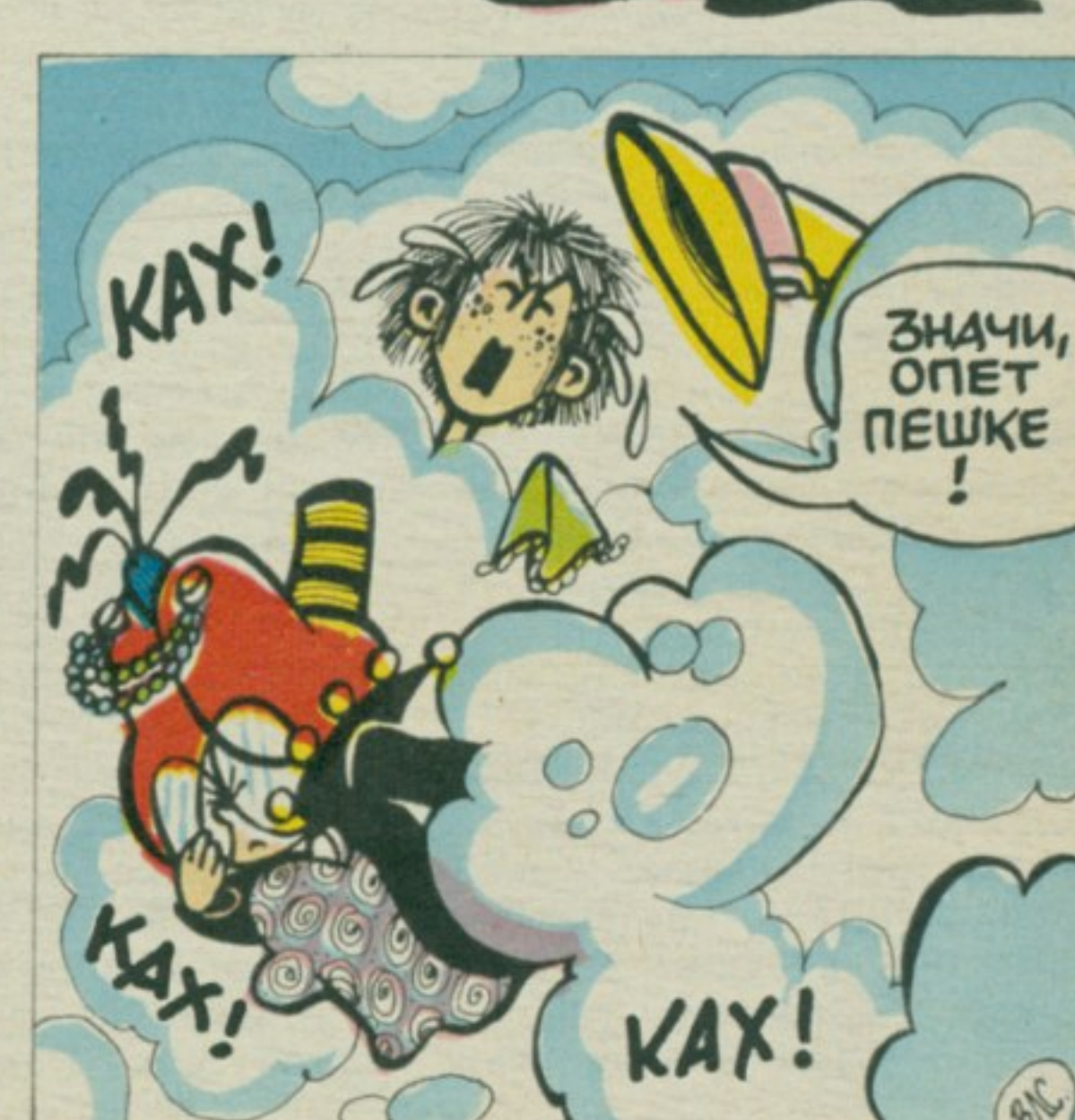
$$3 \times 6 = 18$$

ХМ! ТО МЕЊА СТВАР! АЛИ, ИПАК МОРАТЕ ПЛАТИТИ КАЗНУ ЈЕР НЕМАТЕ ВОЗАЧКУ ДОЗВОЛУ!

Е, ЗА ТО КЕТЕ ДА ИЗВИНИТЕ... НЕМАМ ВРЕМЕНА! ЧЕКА МЕ КРАЉ ОСМИЦА!

На питање „Ко вам се допада?“ одговорио сам „Ви“.

ВИОЛЕТИН СПОМЕНАР

У осмом разреду једног дана дође доктор те ме прегледа и после неколико дана сазнадох да ће ме Црвени крст слати на море. Сви у разреду су ми се дивили и завидјели. Петнаест дана на мору! Зар то није дивно! Био сам тих и стидан, али своју радост тада нисам могао сакрити.

... Цијели дан смо путовали и стигли касно у ноћ. Сутрадан сам се упознао с друговима који су дошли из Босанске Дубице, Зворника и Модриче. Нас старијих бијаше мање, док су већину заузимала дјеца од 12 година. Било је и девојака, али за њих нисам марио. Само сам играо ногомет, кошарку а предвече стони тенис и шах до касно у ноћ.

Једног јутра на доручку нисам могао наћи мјесто. Угледао сам га тек на крају трпезарије, али за столом су још сједиле Славица, Бранка и Виолета. Назвах „добро јутро“ и „пријатно“ и својски прионух на јело јер сам био гладан. Кад су завршиле с јелом, Славица и Бранка одоше, а ја остадох сам са Виолетом. Погледах у њен тањир. Био је празан! Зашто није отишла? Мутило ми се у глави. Кад сам завршио с јелом пошао сам

на плажу. А Виолета за мном! Осмјехнула се и приупитала хоћу ли да се упишем у њен споменар. Клинуо сам главом. На питање: „Ко вам се допада“, одговорио сам „Ви“ и вратио споменар. За вечером сјела је до мене. Нисмо проговорили ни ријечи. Након вечере играо сам шах. Тада приђе она и упита да ли може једну партију са мном. Сјела је. Нисам гледао шах већ њу и — за кратко она ми даде мат! Ја се зацрвених и устадох од стола. Отишао сам у парк и ту сјео на клупу. Бијаше пун мјесец а море се свјетлукло попут стотине кристалних огрица. Зачух кораке. Осврнух се! Она је долазила к мени. Тихо се смјестила поред мене и зурила у море. Потражио сам њене руке и нашао их. Биле су тако мекане и топле. Тада се огласи звонце, морали смо у своје собе.

Од тада сам све вријеме био са њом: на плажи, у граду, при јелу, у игри и шетњи. Приближавао се и дан расанка.

Увече, дан прије поласка, Виолета нагло потрча и побјеже из друштва. Гледао сам за њом и, пошто се осврнух, потрчах. Одмицала је према плажи, ја за њом. Кад је сусти-

гох, обоје задихани сједосмо. Погледао сам њену дугу смеђу косу. И тада сам је пољубио! Остала је за тренутак зачуђена и онда брзо устаде и још брже отрча у собу.

Сутрадан, кад је улазила у аутобус, полако се окрену према мени и у њеним очима угледах сузе. И сада је се сјећам. Имала је бијеле фармерке и кратку бијелу мајицу. Дуго сам гледао за аутобусом који је односио њу, Виолету. Навече смо и ми пошли кући. За вријеме пута у мислима сам стално лутао к њој. Више је никад нисам видео.

Неџад Агић, ученик
Јусуфа Чампре бб
Брчко

(Хонорар: 100,00 динара)

РАНО СИ ПОЧЕО!

Ишла сам тада у други разред основне школе и Зоран ми се свиђао више од осталих другова. Једног лепог пролећног дана пошла сам његовој кући. Врата су била отворена и ја лагано уђох. Угледала сам Зорана и сакрила се иза собних врата да га уплашим. Одједном сам чула разговор. Значи, није сам!

— Рано си ти, сине, почео да јуриш девојке — препознала сам глас његове баке. Затим је следиле смеј у коме је учествовао и дубок дедин глас. Провирила сам иза врата и видела баку која се приближавала столу за којим је сједео Зоран и нешто писао. Прочитала је наглас: „Драга Марице, пуно те волим. Јова.“

— Ко ти је тај Јова? — упита га бака док сам ја изненађено стајала иза врата. Па ова писма су била у потпуности слична оним које сам ја добијала. На једном је писало: „Снешка, ја те волим. Миле“, а на другом: „Снежана, много те волим, а ти мене? Зоран.“ Кад сам их доби-

ла на часу преко везе, помислила сам да тако само најглупљи дечаци изјављују љубав!

— Е, видиш, бако — чуо се Зоранов глас — не јурим ја девојке. Ја само помажем другарима у томе. Напишем неко писмо и пот-

— Не јурим ја, бако, девојке, ја само помажем другима у томе — чула сам Зоранов глас и следила се.

МРЗИМ ЦЕО

Добро се сећам те зелене клупе у другом разреду до прозора. Била је као и све остале, ништа посебно. Али, за разлику од других била је то „моја клупа“.

Једног дана неко из супротне смене написао је на њој: „Ух, страшно је досадно“. Ја сам избрисао и оставио поруку: „Немој да ми прљаш клупу“. Следећег дана чекала ме је

Прилазио сам клупи с неком скривеном надом али узалуд: никакве поруке више није било.

пишем неког мог друга а онда то ставим у свеску некој девојци тако да она мисли да је тај стварно воли.

Двоје старих људи су се насмејали и истог тренутка сва моја љубав према Зорану се угасила.

Дуго са њим нисам разговарала. Касније кад смо већ обоје одрасли, схватила сам да је то била права дечја љубав и да Зоран у ствари није желео ништа зло. Он се само играо...

Снежана Маринковић,
Косте Главинића 7-а,
Београд
(Хонорар: 100,00 динара)

СУТРА НА КОРЗОУ

Сваке вечери на корзоу стајао је на истом месту, готово увек сам. И то је био разлог да га запазим. У ствари, познавала сам га одраније, али до тада нисам обраћала посебну пажњу на њега. А сада је изгледао много лепши и привлачнији. Имао је дивне очи, зелене или плаве. Атлетски грађен, привлачио је пажњу многих девојка, а не само моју. Но, он је био равнодушан, увек замишљен. Када бих прошла крај њега, промрљао би: „Здраво“ или пак искривио усне у нешто што би требало да буде осмејак. Желела сам да ме заустави, да ми нешто каже. И тако су пролазили дани, недеље. Мислила сам на њега, а он... он ко зна на шта?...

Те вечери је стајао на уобичајеном месту са другом. Приметила сам да је расположенији и то ме об

радовало. Шетала сам са пријатељицом која је знала за моју тајну. Време је просто летело и ја са тугом утврдих да је крајње време да пођем кући. Баш тада смо прлазили поред њега и он ме позва. Другарица ми весело намигну и показа стиснуте песнице, а ја пођох ка њему дрхтећи целим телом. Измењасмо неколико конвенционалних реченица и он ми предложи да ме отпрати кући. Пристадох. Пошли смо ћутећи. Онда је почео да прича, досетке, шале, све што би му тог тренутка пало на памет.

Дођосмо до моје куће и ја помислих да треба да му се захвалим и одем, али нешто ме је приковало у месту да не могах ни речи да изустим а камоли да одем. Он ме привуче у загрљај и пољуби. Нисам се бранила јер сам и сама то желела. Рече: „Сутра на корзоу“. Окренула сам се и као да ме сви ђаволи света гоне, утрчала у кућу. Извукла сам добру грдњу од мајке због закашњења, али нисам је ни слушала. Мислила сам сутрашњем дану и састанку. Од тога дана живела сам само за састанке са њим.

Прошла је година и нешто више и ми смо се венчали. Данас имамо једну слатку малу девојчицу и живимо у веома срећном браку.

Вера Ђопица
Др Пантића 29
Ваљево

(Хонорар: 100,00 динара)

Желела сам да ме заустави, да ми нешто каже. Мислила сам стално на њега. А он... ко зна на шта?

НИ ЗБОГОМ

Снежана ме није ни примјечивала. Увијек је сједила у првој клупи са Марком којег је једини у разреду имао лаковане ципеле и тамноплави комплет — клаче и виндјакну. На одмору су увијек нешто шапутали и смијали се. Мени то у почетку није сметало, а онда почех хватати себе како све више размишљај о њој. Све сам испричао старијем брату и питао га да ли је то љубав а он ми се подсмјехнуо и рекао да се још нико није заљубио у четвртом основне. Нисам му повјеровао. И даље сам размишљао о томе како ћемо се Снежана и ја завољети, да ћемо се кад одрастемо узети и све тако...

Једног дана учитељица је Драгана који је сједио са мном у клупи и стално нешто цртао не пазећи ништа на часу премјестила у прву клупу, а Снежану зато што прича с Марком пребацила код мене. Њима је било жао, а мене је обузела нека паника. Гушило ме је у грлу и стално сам црвенио, ни сам не знам због чега. Два дана смо тако сједили, а да је скоро нисам ни погледао. Знао сам да ћемо кад-тад морати нешто проговорити, али сам се надао да то неће бити тако брзо. Једном на часу моја оловка почела је да пише

сама од себе. На задњој страници свеске из рачуна написао сам ове стихове

Да те волим, не знам
рећи,
Нек' ти о том прича киша,
Марко ће те водит'

к срећи,
Моја љубав ће да стиша.

— Јеси ли то за мене написао? — упита ме Снежана вирнувши преко рамена у моје прве риме.

— Не, није за тебе! — рекох, брзо затворих свеску и окренух главу од ње да не би видјела колико сам се зацрвенио.

— Лажеш! — рече она. — Ти ме волиш и ја то знам. Зашто ме данас не би отпратио до куће? Можеш ми уз пут купити сладолед. Ја много волим сладолед од јагода...

Тог дана сам јој заиста купио сладолед. Мјесец

дана се нисмо растајали, шетали смо свуда и маштали о нама. На табли су исписивали да се волимо а Марко се љутио на мене. Нама то није сметало. Онда, одједном, кад сам се томе најмање надао, она је нестала. Ни здраво, ни збогом. Одселила се некуда далеко, у неповрат.

Сада ми је 25 година. Имам дјевојку, пријатеље и чини ми се да је све сада много компликованије.

Саво-Саша Шкорић,
Првомајска 6/1,
Нови Травник

(Хонорар: 100,00 динара)

— Лажеш! — рече Драгана. — Ти ме волиш и ја то знам!

СВЕТ

нова реченица: „Лепо је то кад је човек млад па уредан“ — писало је хемијском оловком на клупи. Нисам хтео да одговорим. Међутим, онај из друге смене био је упоран. „Еј, ти, уредни, савио си пипке, не смеш да се јавиш! Да ти нису профани везали руке?“

Ово је превршило сваку меру, али ја сам и даље ћутао. Недељу дана је прошло, клупа је била чиста а, ипак, прилазећи јој увек сам осећао неку наду. Стрпљење се исплатило. Једног дана прочитао сам речи исписане истим рукописом: „Мрзим цео свет“. Ја сам додао испод: „А мене?“ Одлучио сам да сутра сачекам „писца“. Била је то девојка!

Шта даље да вам кажем? Можете нас и данас наћи срећне на Калемегдану или неком другом месту.

Горан Костић,
Гаврила Принципа 3/10
Београд
(Хонорар: 100,00 динара)

Дан
BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

У ИДУЋЕМ БРОЈУ: КУГА!

Kolinska

КАПЕТАНСКУ КАПУ ЗА СВАКИ ПОПУЊЕНИ АЛБУМ

**Постани
капетан
KOLOY'S
морнарице!**

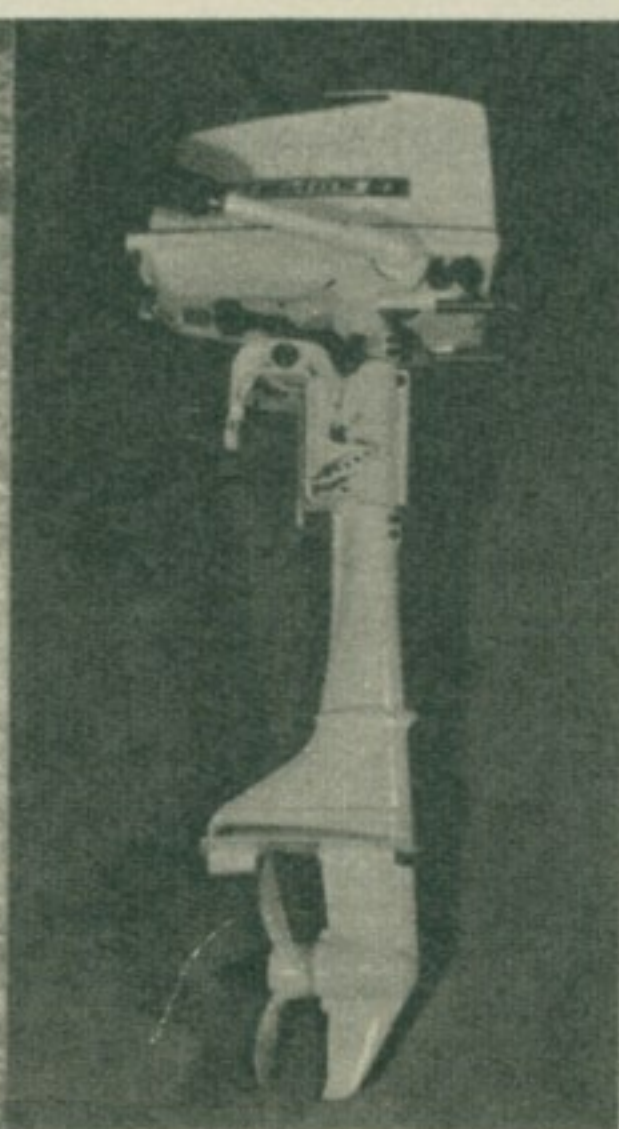
НАГРАДЕ У ОВА ДВА ИЗВЛАЧЕЊА:

1. ИЗВЛАЧЕЊЕ 15.5.1974
2. ИЗВЛАЧЕЊЕ 15.5.1975

2 ГЛИСЕРА ЕЛАН GT 400
СА МОТОРОМ КРАЈСЛЕР 35 КС

10 ГУМЕНИХ ЧАМАЦА МАЕСТРАЛ
4 СА МОТОРОМ ТОМОС 4 КС

1000 ПОДВОДНИХ
МАСКИ СИРЕНА

Користан и трајан поклон за ваше најмилије

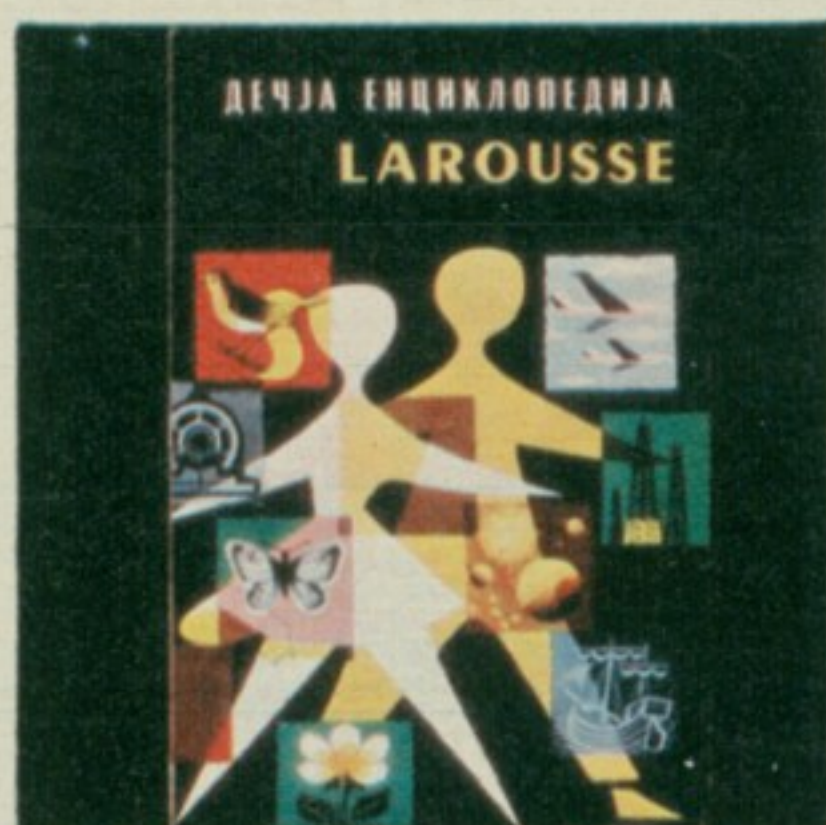
1. МАТЕМАТИКА — енциклопедија математике. Ова књига омогућава свим ученицима, студентима, наставницима и професорима да лако и брзо савладају све тешкоће из области математике. У преводу наших познатих математичара представља математички део „Опште енциклопедије Ларус“. Књига је штампана латиницом, формата 23 x 30 cm, у тврдом повезу са пластифицираним заштитним омотом.

Цена у књижари 250 динара
Преко Забавника 200 динара

2. ТАЈДИВНИ ЧУДЕСНИ СВЕТ — садржи пет популарно писаних књига које доприносе да читалац стекне, формира и прошири фонд знања из области математике, енергије, музике, археологије и историје људског друштва. Књиге су штампане ћирилицом, у првокласној вишебојној техници, луксузно опремљене са тврдом повезом и пластифицираним корицама. На крају сваке књиге је азбучни речник најважнијих појмова.

Цена у књижари 200 динара.
Преко Забавника 160 динара.

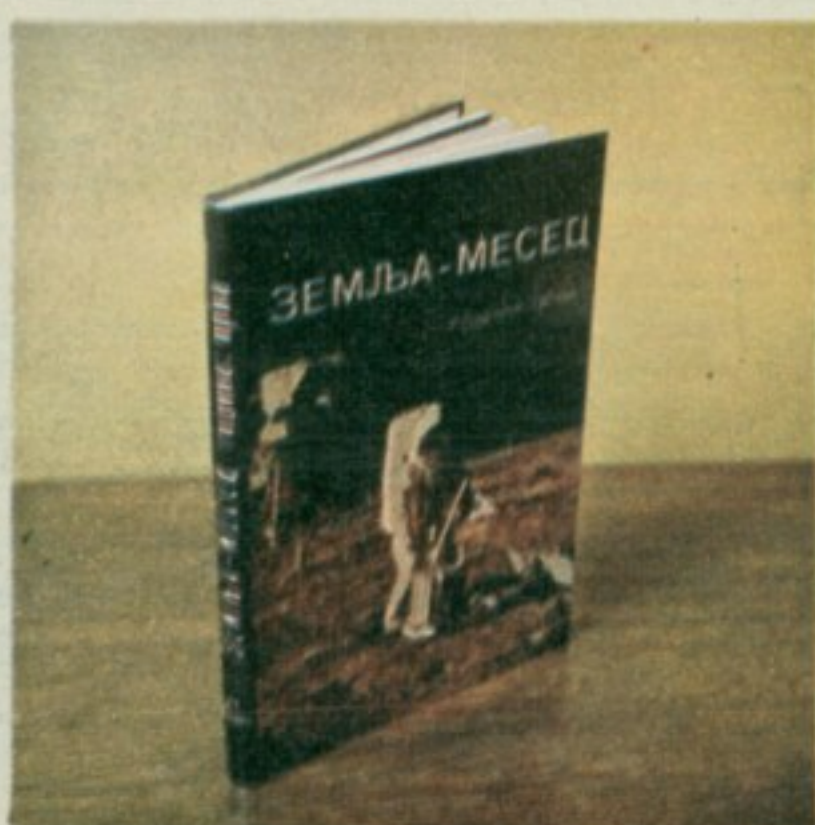
3. ДЕЧЈА ЕНЦИКЛОПЕДИЈА ЛАРУС — драгоцен приручник сваком ученику. Књига је штампана ћирилицом и латиницом, луксузно је опремљена, у тврдом повезу, са илустрацијама у четворобојној штампи.

Цена у књижари 100 динара.
Преко Забавника 90 динара.

4. ПРИЧА О ЗЕМЉИ — земља какву данас познајемо изгледа као један кадар филма који траје неколико милијарди година. Ерозије, измене у нивоу копна и састава земљишта, појаве вулкана и земљотреса, настанак глечера, стварање стена и минерала, само су део приче о Земљи, њеном настанку о њеним планинама, речним токовима и морина, о ватреној сфери, лутајућим континентима, гробљима фосила...

Цена у књижари 60 динара.
Преко Забавника 50 динара.

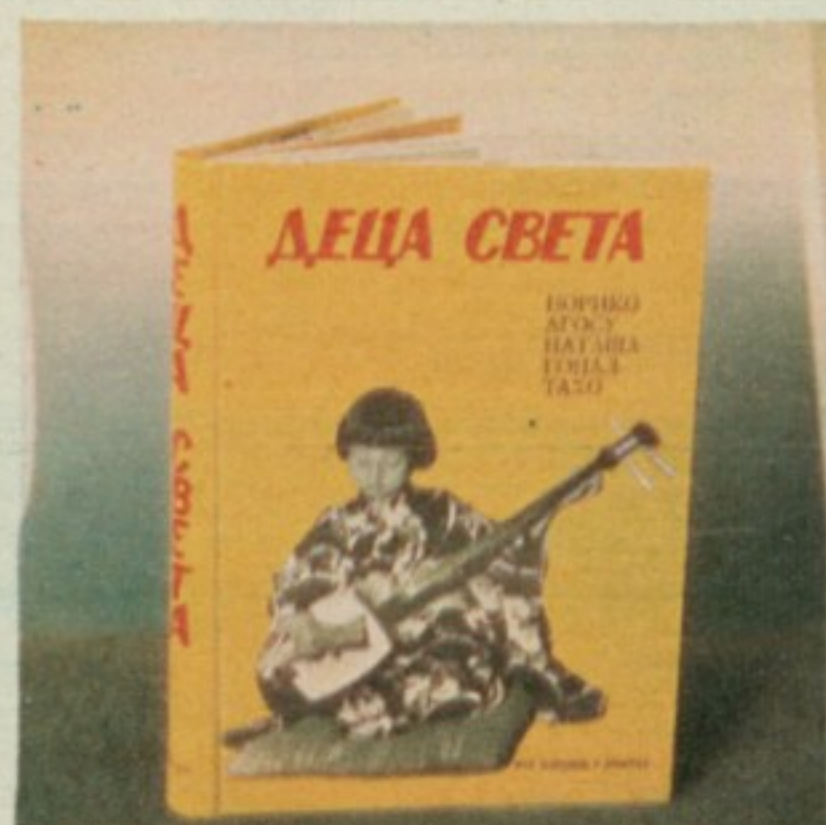
5. ЗЕМЉА МЕСЕЦ — повест о почетку космичке ере — садржи велики број информација и фотографија о историјским летовима на Месец. Књига је луксузно опремљена, вишебојна штампа, 160 страна, великог формата, тврди повез, пластифициране корице.

Цена у књижари 60 динара.
Преко Забавника 50 динара.

6. БИО ЈЕДНОМ — најлепше приповетке југословенских народа припремљене за младе, за оне са маштом, за све који воле мудру реч, домишљатост и смех. Књига је луксузно опремљена у првокласној вишебојној техници богато илустрована, у тврдом повезу и пластифицираним корицама.

Цена у књижари 60 динара.
Преко Забавника 50 динара.

7. ДЕЦА СВЕТА — збирка дивних прича о деци целог света. Ово је књига о вашем другу и пријатељу, о руској девојчици Наташи и њеном брату, о индијском дечку Гопалу и његовој сестрици, о твом другу из далеког Јапана и Мексика, о црном дечаку из сунчане Африке. То је књига о највећој и најлепшој породици, пријатељској породици све деце света чији је заједнички језик — љубав. Књига је штампана ћирилицом, великог формата са 240 страна и више од 200 оригиналних фотографија.

Цена у књижари 60 динара.
Преко Забавника 50 динара.

8. ЧУДЕСНИ СВЕТОВИ ВОЛТА ДИЗНИЈА — енциклопедија најпознатијих Дизнијевих ликова и јунака сабраних у четири изванредне илустроване књиге са више од 60 бајки и прича чији чаробни јунаци годинама одушевљавају децу и одрасле. Књиге су луксузно опремљене, вишебојна штампа, са пластифицираним корицама у боји и украсном поклон кутијом такође у боји.

Цена у књижари 240 динара.
Преко Забавника 200 динара.

Специјалан попуст преко Забавника за дечју нову годину

ЗА ГОТОВО. Свака књига или комплет књига има свој број. Упиши бројеве књига које желиш да купиш на наруџбеницу. Попуњену наруџбеницу налепи на дописницу и пошаљи на адресу Издавачко предузеће „Вук Караџић“, 11001 Београд, Краљевића Марка бр. 9. Књиге ћеш платити поштару кад их донесе. Примају се наруџбенице само за 30 динара или више (јер се за мање не исплати слати због поштарине).

НА ОТПЛАТУ. Упиши на наруџбеницу бројеве књига или комплета које желиш да купиш и пошаљи на адресу Издавачко предузеће „Вук Караџић“, 11001 Београд, Краљевића Марка 9. Примају се наруџбенице само за 60 динара и више (јер се не исплати слати за мању суму). Ако купујеш књиге за 60 до 120 динара плаћаш по 30 динара месечно. Ако купујеш књиге за више од 120 динара платићеш их у 10 месечних рата, с тим што најмања месечна рата може бити 30 динара. Прву рату платићеш кад добијеш књиге.

ПРИЧЕ И ПЕСМЕ ДИЗНИ-ЛЕНДА — 9. ПЕТАР ПАН, 10. ПИНОКИО, 11. ПЕПЕЉУГА, 12. 101 ДАЛМАТИНАЦ, 13. МАЛИ ХИЈАВАТА, 14. САЛОНСКЕ МАЧКЕ. Свака књига ове дивне серије садржи и грамофонску плочу на којој причају и певају наши познати певачи. Књиге су штампане ћирилицом и латиницом.

Цена књиге у књижари је 15 динара.
Преко Забавника 13 динара.

15. КЊИГА О ЏУНГЛИ — узбудљива прича о дечаку Моглију и његовим пријатељима медведу Баллу и црном пантеру Багири. Књига је великог формата са илустрацијама из истоименог филма и пластифицираним корицама у боји.

Цена у књижари 40 динара
Преко Забавника 35 динара

16. БИБЛИОТЕКА БАМБИ — Садржи 10 сликовница о необичним доживљајима Дизнијевих јунака писаних за најмлађе. Три прасета, Плутон на излету, 101 далматинац, Бонго, Пајин рођендан, Седам патуљака, Мачак у чизмама, Необичан излет, Микијево логоровање, Поиграјмо се са Микијем, Сливовнице су штампане ћирилицом у вишебојној првокласној техници.

Цена комплета у књижари 60 динара.
Преко Забавника 50 динара.

17. ЧАРОБНЕ ИСКРЕ — диван комплет сликовница за децу о необичним доживљајима Дизнијевих јунака. НОВА ЦРВЕНКАПА, ПАТАК У ЧИЗМАМА, ГУЛИ У ЗЕМЉИ ПАТУЉАКА, АЛАДИН И ЧАРОБНА ЛАМПА.

Цена комплета у књижари 28 динара
Преко Забавника 24 динара.

18. ЗИДНЕ СЛИКЕ ЗА ДЕЧЈУ СОБУ — Незаборавни јунаци Волта Дизнија учиниће живот безбрижним вашој деци. Мали Хијавата, Бамби, Шврћа и Три прасета украсиће сваки дечји кутак. Постери су величине 47x60 см. Штампани су у финој техници, са картонском подлогом и обложени пластичном фолијом. Могу се наручити најмање два постера.

Цена једног постера у књижари је 35 динара.
Преко Забавника 30 динара.

19. ДОБРО ЈУТРО, 20. ЖИРАФА ПРИЧА — Ове вишебојне сликовнице штампане у Јапану, намењене су предшколској деци и причају о необичним доживљајима.

Цена сликовнице у књижари је 10 динара.
Преко Забавника 8 динара.

Освојите добре оцене уз помоћ добре књиге!

НАРУЏБЕНИЦА

ЗА ГОТОВО купујем књиге са бројевима:

За укупну суму од _____ динара, коју ћу платити поштару кад ми донесе књиге.

НА ОТПЛАТУ купујем књиге са бројевима:

За укупну суму од _____ динара, коју ћу платити у _____ месечних рата. Прву рату платићу поштару кад ми донесе књиге.

(Читко: име и презиме наручиоца)

(Пошт. број и место)

(Улица и број)

Попуни, изрежи и залепи на дописницу и пошаљи Издавачком предузећу „ВУК КАРАЏИЋ“, 11001 Београд, Краљевића Марка бр. 9.

ХИТ СТРАНА

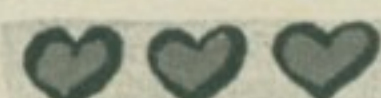
* Сваког петка читајте у Забавнику све о најбољим певачима и ансамблима света. Сваког понедељка на Радио-Београду I, у емисији ВЕЧЕ УЗ РАДИО, слушајте најновије хитове.

ПЕСМА НЕДЕЉЕ

Габи Новак

Петнаест година понекад и нису тако дуг временски период али толико дуго остати у самом врху наше забавне музике без сумње је успех који заслужује искрено дивљење. Управо тај успех је постигла Габи Новак. Од 1958. године када је ступила на сцену као сасвим непозната девојка „са гласом који је тако пријатан“ па до данас, када има сва званична признања која се могу освојити у Југославији, Габи је ишла, можда не увек брзим, али увек сигурним путем успеха. Свесна тог да модни хирови у музици кратко трају, она је увек била способна да проналази нова, и то је најбоља музичка и репертоарска решења. Са „не баш много гласа“ Габи увек успева да опчини свакога уносећи у песму много од своје личности. Баш као и композитор, и она на сцени ствара. Од песме прави доживљај и постаје не обични репродуктивна већ прави коаутор композиције коју изводи.

Верна свом начину исказивања створила је стил који је тако високо издигне изнад свих, можда тренутно популарнијих хит-певаца осуђених на пролазност. Откако је заједно са Арсеном Дедићем кант аутором изузетних квалитета и вредности — Габи је и професионално начинила изврстан успешан заокрет. У префињеном маниру композитора Дедића настају песме које Габи оживљава и преноси на огромни аудиторијум. Њих двоје се ретко појављују на разним такмичењима, фестивалима али када се појаве онда је то по правилу — успех. (Победе на „Загребу 72“ и „Загребу 73“). Ових дана Габи заједно са Арсеном завршава снимање дуплог албума и — опет заједно са Арсеном — припрема један реситал.

АДРЕСА ГАБИ НОВАК:
ГУНДУЛИЋЕВА 10,
41000 ЗАГРЕБ

ТО ЈЕ... ЂУРЂИЦА МИЛИЋЕВИЋ

Рођена: 1950. године у Сплиту
Квалификације: архитектонски техничар, певачица забавне музике
Инструменти које свира: клавир, гитара
Страни језици: италијански, енглески
Фестивали: Сплит 73 и Загреб 73
Највећи успех: „Химна Сунцу“ и „На врх брда врба мрда“

Хоби: шивење и ношење властитих креација

Њена диско и продуцентска кућа: АЛТА: Загреб
Адреса: Раде Кончара 217/18, 41000 Загреб

БЕРЗА ПЛОЧА

Продајем ЛП плоче по 120
нд: SANTANA AND McLAUGHLIN: „LOVE DEVOTION“,
„BACK DOOR-1st, MOODY

BLUES: „SEVENTH SOJURN“,
ALICE COOPER: „SCHOL'S
OUT“, LED ZEPPELIN: „HOUSES OF THE HOLY“,
MANASSAS: „DOWN THE ROAD“,
1 CAMEL-1s

Хлеб Романи,
Пупинова 4
62000 Марибор

Занимљивости

Године 1969. распала се друга постава групе Цефа Бека и чланови састава су се разишли. Певач Род Стјуарт предружио се „Фејсисима“ али није имао уговор ни са једном

дискографском кућом. Позната компанија „Парлафон“ показала је интересовање за певача чудног гласа

али уговор никада није потписан јер је „мали Шкот“, како су звали Стјуарта, по мишљењу компаније, поставио неприхватљиве услове. Наиме, он је као страсни аутомобилиста тражио за четворогодишњи уговор нови модел „Lamborghiniја“ који је тада коштао око 35 милиона динара. Међутим, само две недеље касније Стјуарт је потписао уговор с компанијом „Меркури“ и добио од ње два спортска аутомобила по избору. У сарадњи с компанијом „Меркури“ Стјуарт је издао пет соло албума и сви су достигли фантастичне тираже а компанији донели огромне приходе.

Један енглески лист објавио је недавно да чланови популарне енглеске групе „Свит“ (SWEET) троше месечно само за шминку око 350 хиљада динара. Толико за улепшавање не троше ни најпознатије филмске звезде.

КУЋА ЗА ПТИЦЕ

Текст: Драго Бритвић (II награда за најбољи текст на фестивалу „Загреб 73“)
Музика: Арсен Дедић (I награда стручног жирија на фестивалу „Загреб 73“)
Аранжман: Радан Боснер
Пева: Габи Новак

Седми дан је кишило
Као са мном да је читав свијет
заборављен,
ал' ти си се насмијешило
и небо се насмијешило
у исти трен.

И живот свој си листао
и звијезде су свјетлуцале
у живот мој.
и онда си ме љубио
к'о птице што су куцале
на прозор твој.

Ја славим вечерас
дан љубави твоје
у кући за птице,
у кући за двоје.

И док ти причам о нама
ти гледаш ме и смијешим се
јер све то знам.
И макар дани пролазе
још увијек птице долазе
на прозор наш.

ПЕСМУ НЕДЕЉЕ: КУЋА ЗА ПТИЦЕ можете чути у понедељак 10. децембра ове године у емисији ВЕЧЕ УЗ РАДИО која се налази на I програму Радио-Београда од 20.00 до 22.00!

ДИСКОГРАФИЈА:

NEIL DIAMOND: LP ploče

„I'M A BELIEVER“ (Joy 1967)
„VELVET GLOVES AND SPIT“ (Uni 1968)
„BROTHER LOVE'S TRAVELING SALVATION SNOW“ (Uni 1969)

„TOUCHING YOU, TOUCHING ME“ (Uni 1969)
„TAP ROOT MANUSCRIPT“ (Uni 1971)
„STONES“ (Uni 1971)
„HOT AUGUST NIGHT“ (Uni 1972)
„GOLD DIAMOND“ (Uni 1973)

ПОЛІТИЧНИ
ЗАБІВНИК

ГАБІ
НОВАК

Ушао је у благо осветљену просторију и одмах се зауставио, леђима се наслоњивши на врата. У овој пријатној светлости соба је мирисала на гвожђе, алуминијум и месинг. Испред њега су жмиркале сијалице на командној табли. „Дивно“, помислио је и удахнуо дубоко. „Овде је моје место!“

Норман Џерон Холендер, пилот васионског брода...

Разнобојне сијалице су се палиле и гасиле, а компликовани уређаји зујали, регулишући огромну снагу васионског брода, водећи га кроз свемир до...

Норман Холендер је опсовао и снажно се ударио шаком по челу. Није волео да мисли на циљ путовања. Све му је изгледало тако неправедно... Наједном, помислио је да су се овако вероватно осећали сви пилоти који су се нашли у његовом положају. Сви су проклињали хладну машину која је изрекла своју немилосрдну пресуду.

Имао је 102 године...

Полако се упутио према пилотском седишту и уморно се спустио на њега. Ослушкивао је дисање брода, пригушен рад његових атомских мотора брижљиво заштићених дебелим плочама од специјалног метала које су неприметно вибрирали, али чије је трептање осећао сваки нерв и сваки мишић Холендеровог тела. Васионски брод је живео, али он, Холендер, није више био део тог живота. Сада је био само обичан путник који чека да стигне на одређено место.

Уздахнувши, извадио је из џепа метални тикет са жигом. Није му била потребна светлост да би прочитао шта је тамо писало, јер је свака рач била неизбрисиво утиснута у његов мозак.

29. јун 2163.

Резултат пробе Л-176,ц
Ефективно стање: негативно

Поново је преживљавао те мучне тренутке. Сребрна игла зарила му се у вену. Електронски уређаји измерили су му откуцаје срца, слух, крвни притисак. Цело тело му је пажљиво прегледано, у трагању макар за најситнијим недостатком. На крају, недостатак је пронађен и донета је пресуда, ефективно стање: негативно. Једина реч које се плашио, једина реч која је значила: твој рад је завршен, ниси више део васионског брода.

Пуних осамдесет пет година водио је Норман Холендер овај брод с много љубави кроз свемир, спуштајући се на стотине далеких планета. Његове руке управљале су металним рукама које су копале по гли, тражећи и извлачећи драгоцене метале. Брод је био тако саграђен да остане у свемиру десет комплетних декада. Тада, и само тада, вратиће се кући с товаром метала, сем ако...

„Сем ако његов пилот не покаже негативан резултат на проби“, помислио је Холендер. „Сем ако се не открије да пилот није више савршен“. Тада ће брод одбити да и даље с њим лети и вратиће га на Земљу.

Управо се то сада и догађало...

Холендер је имао 102 године, био је још средовечан човек према земаљским мерилима. Нагнуо се напред, гледајући сопствени лик у кружном огледалу. То није било лице старца. Био је снажних црта, очирсао у току толиких година предане службе. Наука га је одржа-

ПРОГНАН ИЗ СВЕМИРА

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

Осамдесет пет година водио је овај брод кроз свемир а сада су апарати утврдили да пилот није савршен и да мора да се врати на Земљу

ВИЛИЈАМ НОЛАН

да младим, али ни чудесне могућности науке нису могле да га очувају савршеним. А брод је то још био, и зато га је сад враћао кући.

Не, не кући! помислио је горко „Моја кућа је овде, у овом броду“. Земља је била само место на свемирској карти, готово ишчезло из његовог памћења, на које ће стићи за 48 часова. После свих ових година, она му је постала туђа као све друге планете на којима је био. Не, не кући!

Милер је климнуо главом.

— Биће посматран од тренутка кад брод додирне тле. Лично, нисам велики оптимиста. Изгледа да је то правило.

Доктор Барак је добовао прсти-ма по столу.

— Правила могу бити оповргнута, и то је управо најважнији део нашег посла. Хоћу да ми сваког часа достављате извештај о Холендеру. Имамо још много да научимо, али можда се ипак приближа-

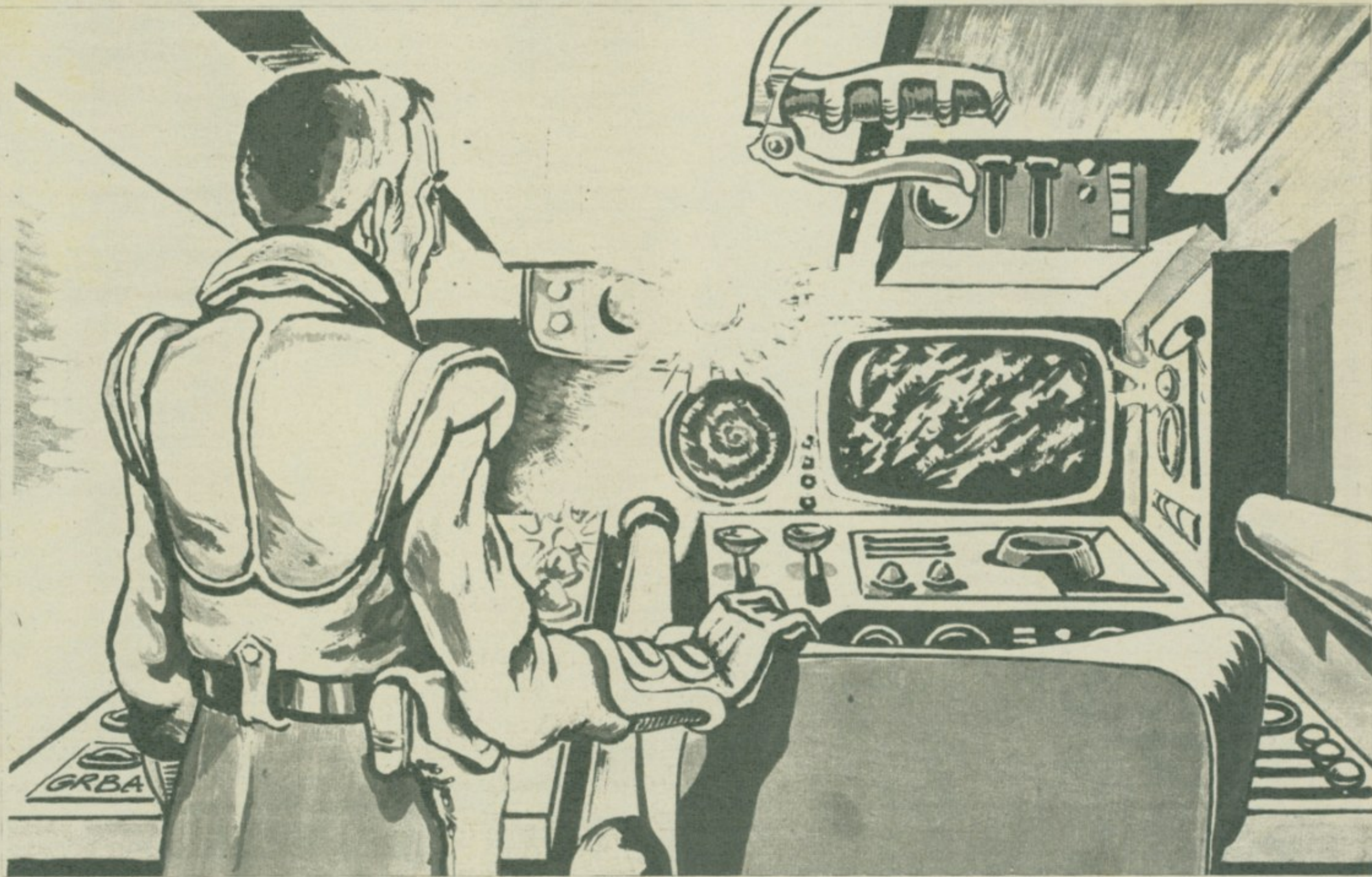
ног аутомобила чекао га је у гаражи, ормани су били пуни одела. Све му је то поклонила влада у знак захвалности за његову дугогодишњу службу. Дали су му све... све сем могућности да се врати у свемир.

И његова породица је покушала. Сваким својим гестом хтели су да му покажу да је добродошао и да сада поново припада њима. Али, за њега су рођаци били као странци. Имао је само петнаест година кад их је последњи пут видео, сада су му се осмехивали пријатељски, али он у њима није налазио ништа своје.

Од првог тренутка кад је крочио на Земљу почео је да мрзи.

Мрзео је масу која му је клицала, мрзео је ову кућу, аутомобил и одела... мрзео је чак и мајку и оца. И они су припадали друштву које га је натерало да се врати из свемира. Сви су хтели да му стегну руку и да му кажу какав је то био подвиг остати тако дуго „напољу“. Хвалили су га у званичним говорима, али упркос томе желео је да их све пошаље до ђавола због онога што су му учинили.

Холендер се често питао шта је с пилотима који су се вратили пре њега. Али, изгледало је да нико ништа не зна о њима. Није постојала ниједна забелешка о њиховом повратку на Земљу. Да ли је то значило да је он био једини преживели? Питао је о томе своје родитеље, али ништа нису умели да му кажу. Или нису хтели? У њиховом одговору Холендер је наслућивао нешто као осећање нелагодности или кривице.

— Кад треба да стигне? — упитао је доктор Барак.

Нисам ојџимисџа

Његов асистент Дејвид Милер спустио је на Бараков сто неке хартије.

— Сутра ујутру — одговорио је. Барак је разгледао хартије.

— Надам се да ћемо овога пута имати више среће... Да ли су ваши људи на својим местима?

вамо некаквом закључку. Овога пута, Дејвиде, можемо победити.

— Ја с тим не бих рачунао, господине.

Лежећи на боку, Холендер је кроз прозор посматрао звезде које су сијале у ноћи. Звезде су му говориле да би требало да буде горе, међу њима, и да нема шта да тражи ту на Земљи. Звезде су га схватале. А на овој смрдљивој планети нико га није схватио. Нико!

Ох, учинили су све да би се осећао што пријатније. Дали су му ову модерну кућу опремљену свим електронским уређајима и свим удобностима, последњи модел ракет-

Први месец је био пакао.

Петог дана пошто се вратио кући, потукао се с једним човеком на улици. Човек је рекао нешто увредљиво на рачун свемирских бродова и оних који су их водили, и Норман Холендер га је треснуо песницом у браду. Можда би га и убио да га нису задржали.

Крајем друге недеље посетио је психијатријски центар и пустио да га машине прегледају. „Укључи се“, опоменуле су га. „Потруди се да се укључиш у своје друштво“. Али, Норман Холендер се само презриво насмејао.

Треће недеље напао је једног ад-

воката. Само његов статус високог pilota у пензији поштедео га је строге казне. „Морао сам“, сећао се Холендер. „Кад сам га питао зашто нема других pilota, насмејао ми се у лице. Морао сам да га ударим“.

Последња недеља је била најгора. Пио је цело преподне, а онда сео у кола да се мало провоза. Тако је налетео на девојчицу која је прелазила улицу. Успео је, додуше, да је избегне, али је ударио у једну кућу. Одузели су му возачку дозволу, њему, човеку који је возио велики васионски брод!

А после? Холендер се питао шта ће бити после. „Нећу моћи никад да прихватим ово изгнанство, овај живот живог мртваца. Ако ме и даље буду држали овде, убићу некога. Било кога. Сви су они криви“.

Затворио је очи да не би више гледао звезде...

Дан није дошао

— Не реагује — рекао је Дејвид Милер. — У свему је као и остали. А ми смо учинили све што смо могли.

Доктор Барак је одгурнуо хартије које су се односиле на Нормана Холендера и устао.

— Ја сам га позвао овамо — рекао је гласом у којем се осећао тон пораза. — Он зна да се више не може вратити у свемир, а зна и то да у нашем свету представља аномалију. Можда ћемо једног дана моћи ово да изменимо, али, очигледно, тај дан још није дошао.

— Јесте ли решили да га пошаљете? — упитао је Милер.

— Шта друго могу да учиним кад смо дошли до ове тачке? Ако га не пошаљете, постаће убица.

— Али, за публику, он је херој... Барак се невесело осмехнуо.

— И други су то били. Срећа је што влада схвата наше тешкоће и што је пристала да се створи азил за бивше свемирске pilote. Тамо ће Холендер наћи мир који иначе не би нашао нигде на Земљи.

Милер је климао главом.

— Можда ћемо успети да спасемо следећег. Сваки нови случај омогућује нам да пођемо корак даље. Можда следећи пут васионски брод неће бити победник.

Његово место

Холендер је чило корачао дугим ходником. Било је дивно поново осећати униформу на себи. Радосно је слушао бат својих чизама по мермерном поду. Да, лепо је од њих што су му поново дали униформу.

— Стигли смо, Нормане — рекао је доктор Барак, показујући на једна масивна врата. — Тамо ће од сада бити твоје радно место.

— Хвала — рекао је Холендер. Руковали су се.

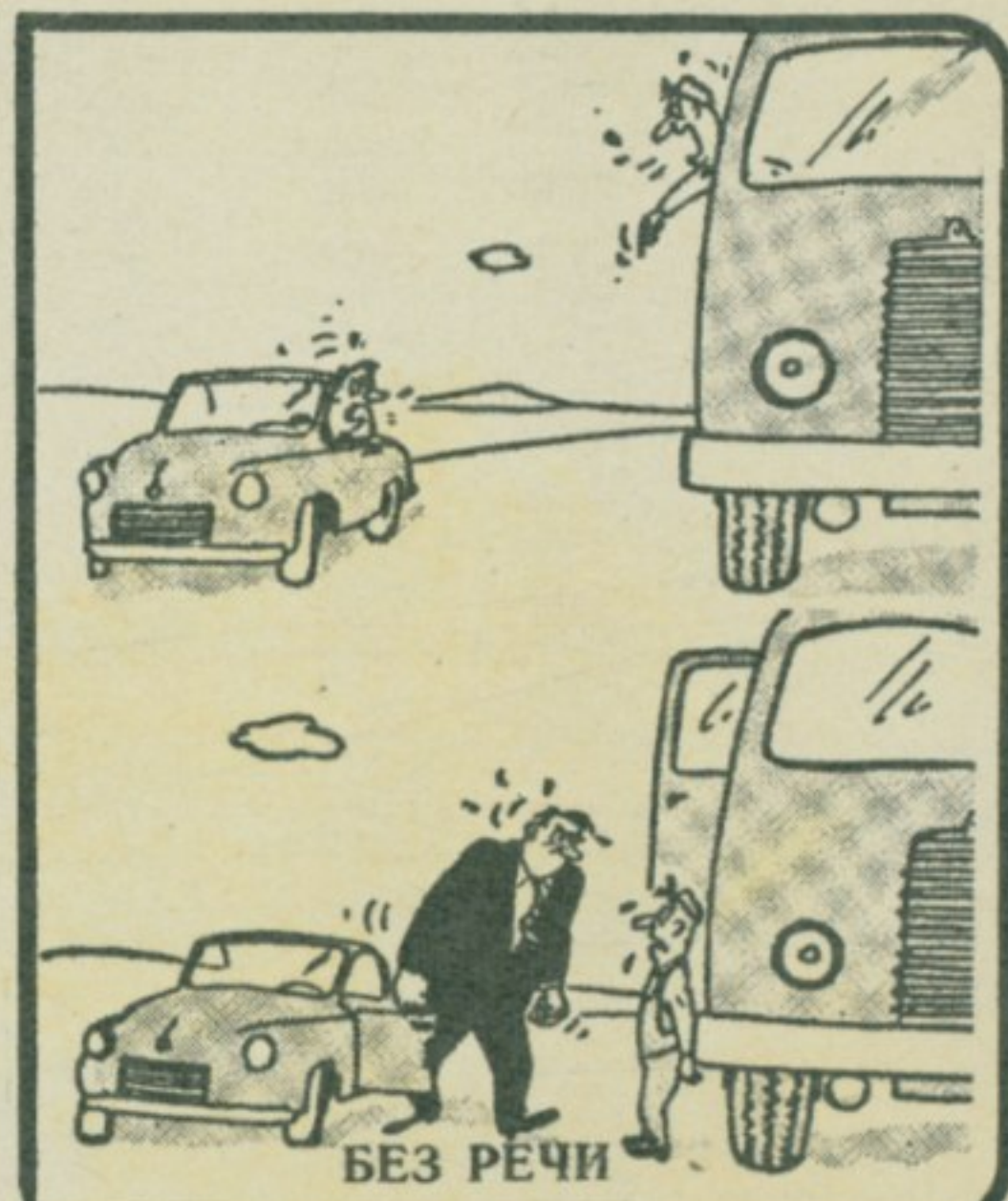
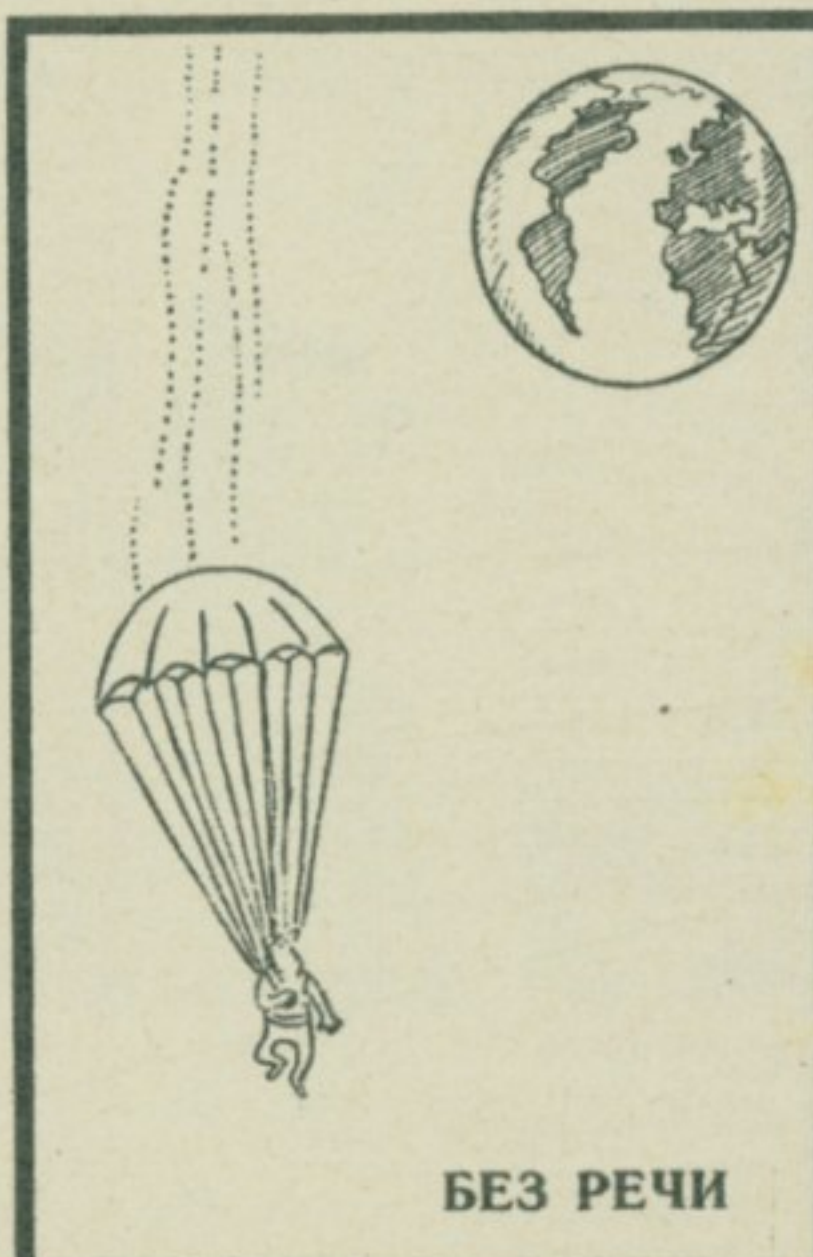
— Збогом, докторе!

— Збогом, Нормане!

Доктор Барак је гледао како Холендер отвара врата и улази. Невесело је махнуо руком и удаљио се.

Холендер је ушао у благо осветљену просторију и одмах се зауставио, леђима се наслоњивши на врата. У овој пријатној светлости соба је мирисала на гвожђе, алуминијум и месинг. Испред њега су жмиркале сијалице командне табле. „Дивно“, помислио је и удахнуо дубоко. „Овде је моје место!“

хумор

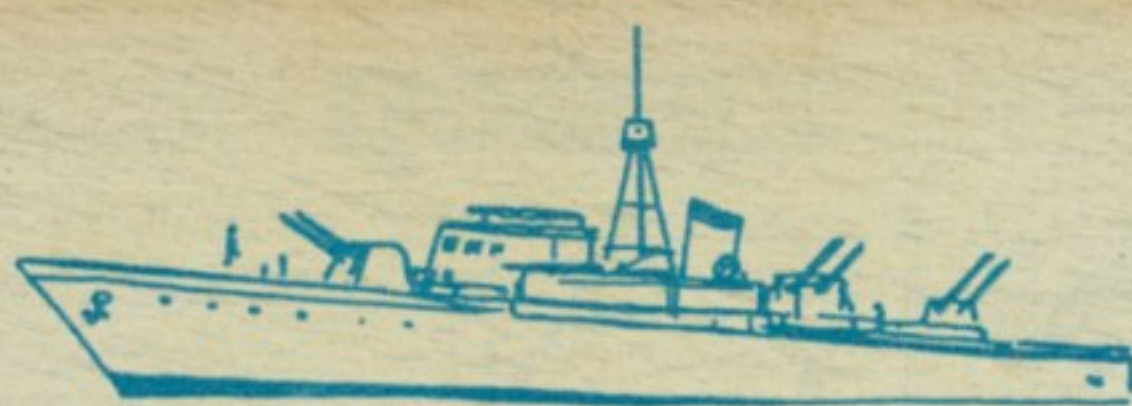

У ИДУЋЕМ
БРОЈУ
КОМПЛЕТАН
СТРИП

ФАНТОМ: ТИРАНИН II

ДЕО

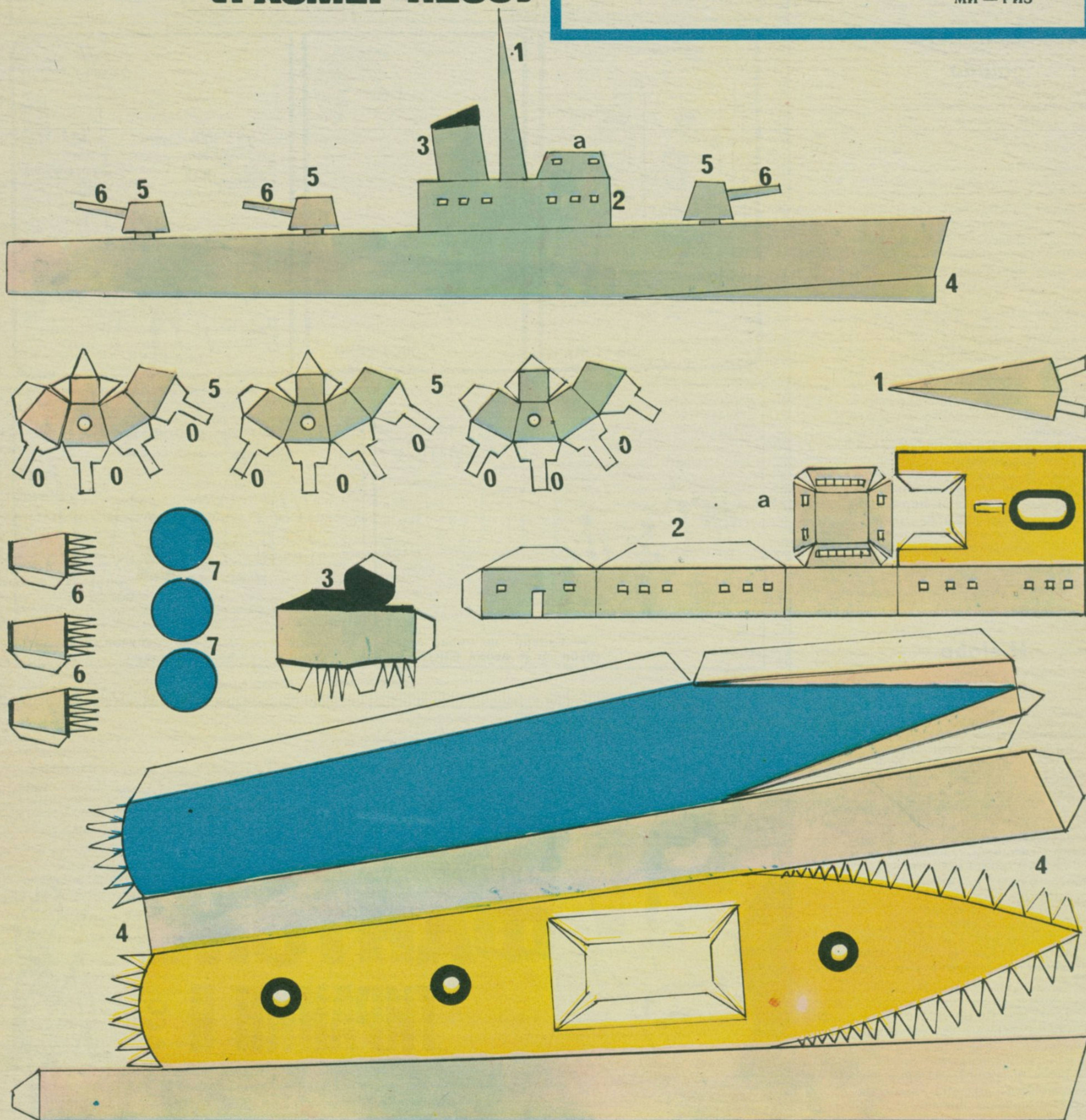

Све делове нацрта залепи на хамер, изрежи их и обради редом по бројевима према слици готовог модела. Необојене продужетке (0) на топовској куполи (5) протури кроз кружне отворе на палуби, пресавиј у страну и залепи за кружић (7). Тако ћеш добити три топа са обртном куполом. Дебела линија на кружном отвору за топовску куполу означава различит пречник отвора, што зависи од дебљине хамера који користиш као подлогу. За дебљи хамер изрежи отвор по спољној ивици те линије, а за тањи хамер користи унутрашњу ивицу. Исти је случај и са отвором за димњак. Од дебљине хамера зависи и колики ће бити отвор на топовској куполи кроз који ћеш провући топовску цев (6).

Пре него што затвориш дно корита utisni са његове унутрашње стране једну до две сажвакане жвакаће гуме, или неку другу лепљиву масу сличне тежине, тачно у средиште пловила, испод димњака и катарке. То је потребно због стабилности брода ако желиш да га ставаш у воду. Излакирај готов модел и када се први премаз лака добро осуши, излакирај цео модел још једанпут. Имаћеш непотопљив и непромочив модел топовњаче типа „Лампо“, наоружане са три топа од 40 мм. Са неколико оваквих модела можеш формирати флотилу топовњача и организовати малу поморску битку.

МИ — РИЗ

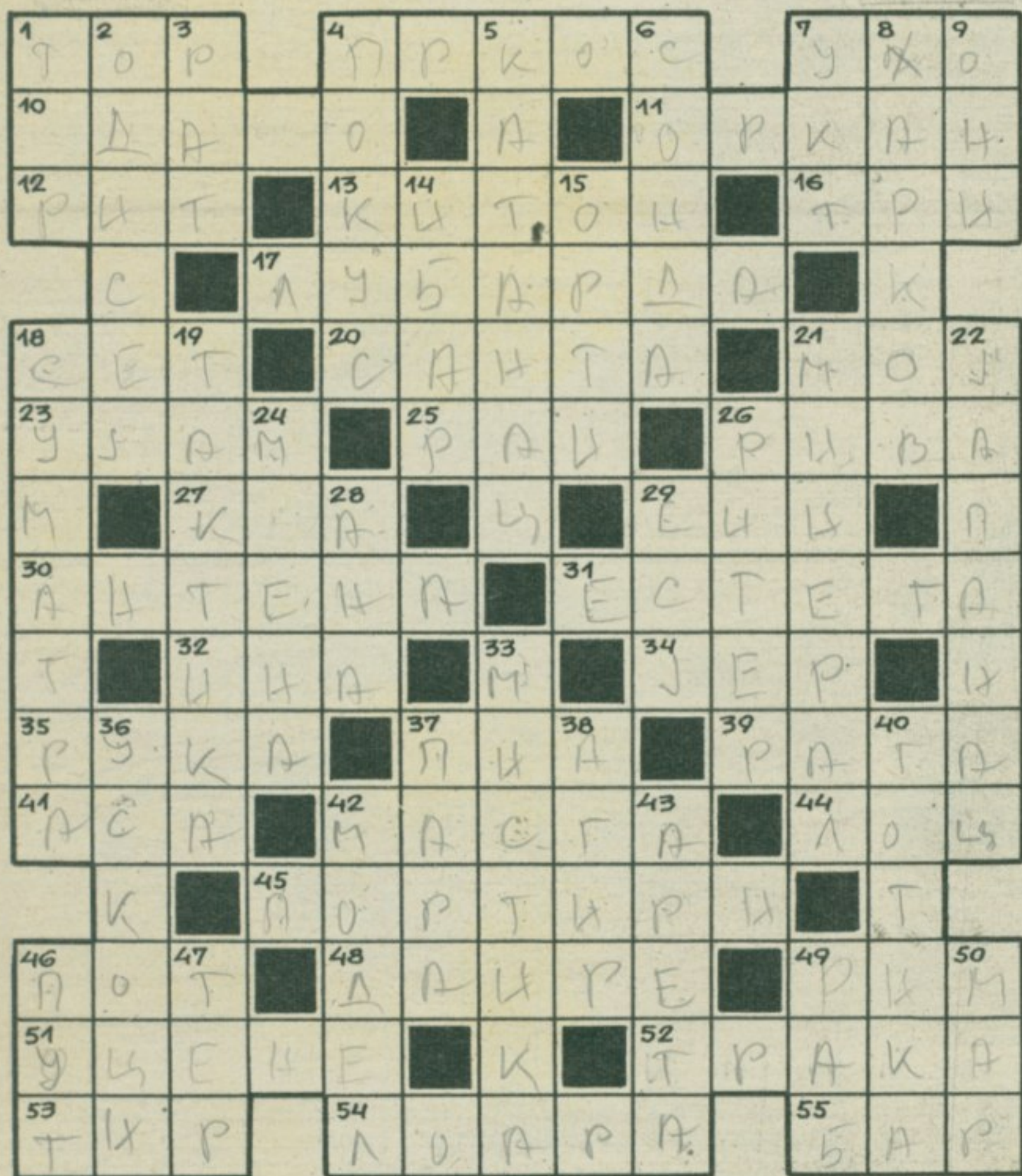
укрштене речи

ВОДОРАВНО:

1) обор, 4) инат, 7) орган чула слуха, 10) белгијски певач италијанског порекла, 11) јак ветар, ураган, 12) мочварно земљиште, 13) бивши холивудски комичар (Бастер), 16) прост број, 17) наш познати сликар (Петар), 18) тениски термин, 20) већи комад леда на реци или мору, 21) присвојна заменица, 23) ушур, 25) скраћеница за италијанску радио-телевизију, 26) уређена морска обала, 27) превлака на Малаки, 29) мушки потомак, 30) део радио-апарата, 31) естетичар, 32) друга, остала, 34) свеза, 35) део тела, 37) шведска глумица, 39) испуњени коњ, 41) старојудејски цар, 42) млечна прерађевина (мл.), 44) пилот који проводи бродове кроз теснаце, 45) вратари, 46) карташки израз, 48) оријентални музички инструмент, деф, 49) главни град суседне државе, 51) уцењивање (мл.), 52) врпца, 53) стара феничанска метропола, 54) француска река, 55) град и лука у Црногорском приморју.

УСПРАВНО:

1) пустиња у Индији, 2) краљ Итаке, 3) оружани сукоб народа, 4) опит, оглед, 5) локот, 6) направа за мерење морских дубина, 7) ултракратки таласи (скр.), 8) град у СССР, 9) лична заменица, 14) наша река, 15) јединични вектори, 18) индонежанско острво, 19) стражарски термин, 21) руда, 22) припадник једног азијског народа, 24) речна риба, 26) витез, оклопник, 28) име Каренине, 29) Савез синдиката Југославије (скр.), 33) тајанственост, 36) хајдуци у Далматинској загори, 37) агрегатно стање воде, 38) траг дивљачи, 40) један стил у уметности, 42) калуп, 43) врста часовника, 46) друм, 47) катран, 49) острво на Јадрану, 50) марљивост.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) мрест, 6) пласт, о, 11) алир, 12) рели, а, 14) брзина, 16) економ, 18) лом, 19) упала, 21) оба, 22) Ате, 23) север, 24) Нин, 25) Сора, 27) рат, 28) миље, 29) трава, н, 31) памет, 32) анаграм, 33) казна, а, 36) дукат, 40) алас, 41) крв, 43) тане, 44) Рас, 45) Тадић, 47) вир, 48) БРТ, 49) Ерато, 50) Ита, 51) омашка, 53) ишијас, н, 55) вест, 56) „Нана“, а, 57) јакте, 58) акорд.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ 11000 Београд, Македонска 29. Директор Мирољуб Лазаревић. Главни и одговорни уредник Живорад Стојановић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 132,00 дин, полугодишња 66,00 дин, тримесечна 33,00 дин. Претплата за иностранство: годишња 264,00 дин, полугодишња 132,00 дин, тримесечна 66,00 дин. Уплате на текући рачун 60801-601-822. Годишња претплата у иностранству: DM 46 — \$ 16 — Ffr 73 — Sfr 53 — Skr 73. Девизне уплате из иностранства преко Београдске банке — Београд на рачун 60811-620-292-32000-000-00054. Поштански фах 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 35 | тел. 22-711. На основу нишлења Републичког секретаријата за културу СР Србије број 413-29 73-02 од 22. I 1973. године не плаћа се порез на промет.

ПОЛИТИКИ
ЗАБАВНИК

Мала пошта

11001 БЕОГРАД

МАКЕДОНСКА 29, П. ФАХ 124

КИТЕ СЕ ТУЋИМ ПЕРЈЕМ

У нашу редакцију стигло је неколико писама читалаца „Политичког забавника“ која се односе на завршени конкурс „Најлепши цртеж“ чије је решење објављено у 1137. броју. Како је Забавник увек веровао својим читаоцима, сматрајући да поштено и спортски учествују у нашим и њиховим наградама и конкурсима, изненадило нас је сазнање да су неки учесници на овом конкурс освојили награде на начин који није ни чистан ни другарски. Наиме, читаоци који су нам писали тим поводом, а верујемо не само они, приметили су да су два од три награђена цртежа плагијати карикатура и цртежа већ објављених у другим листовима и часописима. Тако нам је Марија Фичок из Петроварадина као свој послала цртеж узет из „Илустроване политике“ с ликом Џима Морисона, а Вета

Алфонс из Скопља карикатуру „ЈУ-групе“ објављену у часопису „Тина“.

Жао нам је што у овом Забавниковом конкурс неки читаоци нису учествовали на фер-плеј начин како то чине скоро сви они који читају Забавник и учествују у наградама и конкурсима које он организује и објављује. Забавник се захваљује читаоцима који су приметили да су ова два цртежа неоригинална и о томе нам писали, пре свих Љиљана Газдић из Комаране, Ирена Ширца из Скопја и Нада Ђорђевић из Трстеника. А оним читаоцима који туђе радове и идеје потписују као своје, предлагемо да то убудуће не чине. Јер, није ни лепо ни поштено китити се туђим перјем, поготово што се превара пре или касније увек открије.

Редакција

$$\log x = \cos 60^\circ$$

$$\Rightarrow x = \sqrt{10}$$

КАКО СЕ РЕШАВАЈУ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ

Лако и брзо можете и сами научити из књига „ИЗРАЂЕНИ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ“. Нудимо вам четири књиге које садрже целовиту израду свих задатака из математике за гимназије, техничке и остале средње школе (I књига — Алгебра за I разред, II књига — Алгебра за II разред, III књига — Тригонометрија и алгебра за III разред и IV књига — Аналитичка геометрија, нивои, диференцијални и интегрални рачун и стереометрија за IV разред). Наручите дописницом или писмом са назнаком које књиге желите на адресу: МАТЕМАТИКА — 71001 Сарајево, п.п. 64. Књиге ћете одмах добити и платити поштару кад вам донесе (поузећем). Цена сваке књиге је 50 динара. Ко наручи све четири књиге заједно, платиће свега 160 динара!

ЦЕЛА МАТУРА У ЈЕДНОЈ КЊИЗИ!

СА „ПРИРУЧНИКОМ ЗА НОВУ МАТУРУ“ МОЖЕТЕ БРЗО И УСПЕШНО ДА ОБНОВИТЕ ЦЕЛО СРЕДЊО-ШКОЛСКО ГРАДИВО!

НИП „КЊИЖЕВНЕ НОВИНЕ“ у сарадњи са групом познатих педагога приредило је специјално за гимназијалце и средњошколце „ПРИРУЧНИК ЗА НОВУ МАТУРУ“ који садржи сажето градиво из СРПСКОХРВАТСКОГ ЈЕЗИКА, ИСТОРИЈЕ, ГЕОГРАФИЈЕ, БИОЛОГИЈЕ, ХЕМИЈЕ, ФИЗИКЕ и МАТЕМАТИКЕ по наставном плану од I до IV разреда.

Ово је јединствен приручник, штампан на 378 страна, за припрему матуре и за брзо и успешно понављање градива у току школске године. Можете га добити поузећем, по цени од 40 н. дин. за само неколико дана ако пошаљете писмо или дописницу са наруџбином на: НИП „КЊИЖЕВНЕ НОВИНЕ“, Француска 7, 11001 Београд.

